

Επίσημη Εφημερίδα C 114

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
20 Απριλίου 2013

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 114/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 108 της 13.4.2013 1

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 114/02 Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 114/03 Υπόθεση C-460/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαπίστωση παρατυπιών στις επιστροφές κατά την εξαγωγή βοείου κρέατος προς την Ιορδανία — Έρευνα της OLAF — Κοινοποίηση των πορισμάτων της OLAF στις εθνικές αρχές — Σύσταση εγγυήσεων — Αίτημα επιστροφής της σχετικής για τη σύσταση δαπάνης — Αιτιώδης συνάφεια — Αντίθετη αναίρεση — Προθεσμία παραγραφής — Έναρξη) 5

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 114/04	Υπόθεση C-473/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής — Χρεώσεις για τη σιδηροδρομική υποδομή — Οδηγίες 91/440/ΕΟΚ και 2001/14/ΕΚ — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη)	5
2013/C 114/05	Υπόθεση C-483/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής — Χρεώσεις — Τέλη — Διαχειριστική ανεξαρτησία)	6
2013/C 114/06	Υπόθεση C-555/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2 — Διαχειριστής της υποδομής — Ανεξαρτησία ως προς την οργάνωση και τη λήψη των αποφάσεων — Νομική μορφή εταιρίας χαρτοφυλακίου — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς)	6
2013/C 114/07	Υπόθεση C-556/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2 — Διαχειριστής της υποδομής — Ανεξαρτησία ως προς την οργάνωση και τη λήψη των αποφάσεων — Νομική μορφή εταιρίας χαρτοφυλακίου — Οδηγία 2001/14 — Άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1 — Καθορισμός των τελών βάσει του άμεσου κόστους — Χρέωση — Άμεσο κόστος — Συνολικό κόστος — Οδηγία 2001/14 — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Μη ύπαρξη κινήτρων για τη μείωση του κόστους — Οδηγία 91/440 — Άρθρο 10, παράγραφος 7 — Οδηγία 2001/14 — Άρθρο 30, παράγραφος 4 — Ρυθμιστικός φορέας — Αρμοδιότητες)	7
2013/C 114/08	Υπόθεση C-617/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του du Harparanda tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Åklagaren κατά Hans Åkerberg Fransson (Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 51 — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Καταστολή συμπεριφορών που θίγουν ίδιο πόρο της Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή ne bis in idem — Εθνικό σύστημα προβλέπον δύο χωριστές διαδικασίες, μία διοικητική και μία ποινική, για την επιβολή κυρώσεων για την ίδια πταισματική συμπεριφορά — Συμβατότητα)	7
2013/C 114/09	Υπόθεση C-11/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air France κατά Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts [Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 — Άρθρα 6 και 7 — Πτήση με ανταπόκριση (ή με ανταποκρίσεις) — Διαπίστωση καθυστέρησης κατά την άφιξη στον τελικό προορισμό — Καθυστέρηση διάρκειας ίσης ή μεγαλύτερης των τριών ωρών — Δικαίωμα αποζημιώσεως των επιβατών]	8
2013/C 114/10	Υπόθεση C-123/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A Oy (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Φορολογική νομοθεσία — Συγχώνευση μητρικής εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος με θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Δυνατότητα της μητρικής εταιρίας να εκπέσει τις ζημίες της θυγατρικής που προκύπτουν από τις δραστηριότητες της τελευταίας — Αποκλείεται για τις αλλοδαπές θυγατρικές)	9
2013/C 114/11	Υπόθεση C-168/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manfred Beker, Christa Beker κατά Finanzamt Heilbronn (Ελευθερία κυκλοφορίας των κεφαλαίων — Φόρος εισοδήματος — Εισοδήματα από κεφάλαια — Σύμβαση προς αποφυγή της διπλής φορολογίας — Μεριάματα τα οποία διανέμουν εταιρίες εγκατεστημένες σε κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες — Προσδιορισμός του ορίου συμψηφισμού της διενεργηθείσας στην αλλοδαπή παρακρατήσεως με τον εθνικό φόρο εισοδήματος — Μη συνυπολογισμός των προσωπικών δαπανών που σχετίζονται με τον τρόπο διαβιώσεως — Δικαιολογία)	9

2013/C 114/12	Υπόθεση C-243/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RVS Levensverzekeringen NV κατά Belgische Staat (Ασφάλιση ζωής — Ετήσιος φόρος ασφαλιστικών εργασιών — Οδηγία 2002/83/ΕΚ — Άρθρα 1, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', και 50 — Έννοια του όρου «κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρεώσεως» — Ασφαλιστική επιχείρηση εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες — Ασφαλισμένοι που συνήψε σύμβαση ασφαλίσεως στις Κάτω Χώρες και μετέφερε τη συνήδη διαμονή του στο Βέλγιο μετά τη σύναψη της συμβάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών) 10	10
2013/C 114/13	Υπόθεση C-246/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 — Άρθρο 13, παράγραφος 3 — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής] 10	10
2013/C 114/14	Υπόθεση C-282/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Concepción Salgado González κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) [Άρθρο 48 ΣΛΕΕ — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΚ) αριθ. 883/2004 — Ασφάλιση γήρατος και θανάτου — Ειδικοί κανόνες εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας περί ασφαλίσεως γήρατος — Υπολογισμός των παροχών] 11	11
2013/C 114/15	Υπόθεση C-332/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ProRail NV κατά Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV και FAG Kugelfischer GmbH [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 — Συνεργασία κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις — Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων — Ορισμός πραγματοποιώμενα — Καθήκοντα εκτελούμενα εν μέρει στο έδαφος του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου και εν μέρει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους] 11	11
2013/C 114/16	Υπόθεση C-399/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Constitucional Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά Stefano Melloni (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών — Αποφάσεις εκδοθείσες κατόπιν δικής στην οποία δεν παρέστη αυτοπροσώπως ο ενδιαφερόμενος — Εκτέλεση ποινής επιβληθείσας ερήμην — Δυνατότητα αναθεωρήσεως της δικαστικής αποφάσεως) 12	12
2013/C 114/17	Υπόθεση C-425/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Katja Ettwein κατά Finanzamt Konstanz (Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Ίση μεταχείριση — Παραμεθόριοι ελεύθεροι επαγγελματίες — Υπήκοοι κράτους μέλους της Ένωσης — Επαγγελματικά εισοδήματα που αποκτώνται εντός του κράτους μέλους αυτού — Μεταφορά του τόπου κατοικίας στην Ελβετία — Μη χορήγηση φορολογικού πλεονεκτήματος από το κράτος μέλος λόγω της μεταφοράς της κατοικίας) 13	13
2013/C 114/18	Υπόθεση C-427/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Margaret Kenny κ.λπ. κατά Minister for Justice, Equality and Law Reform κ.λπ. (Άρθρο 141 ΕΚ — Οδηγία 75/117/ΕΟΚ — Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Έμμεση διάκριση — Αντικειμενική δικαιολόγηση — Προϋποθέσεις) 13	13
2013/C 114/19	Υπόθεση C-472/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (πρώην Fővárosi Bíróság) (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banif Plus Bank Zrt. κατά Csaba Csipai, Viktória Csipai (Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες που περιέχονται σε συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον εθνικό δικαστή του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας ρήτρας — Υποχρέωση του εθνικού δικαστή που διαπίστωσε αυτεπάγγελτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας ρήτρας να καλέσει τους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους προτού συναγάγει τις συνέπειες της διαπιστώσεως αυτής — Συμβατικές ρήτρες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση του καταχρηστικού χαρακτήρα) 14	14

2013/C 114/20	Υπόθεση C-544/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Helga Petersen, Peter Petersen κατά Finanzamt Ludwigshafen (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιτρέπει τη χορήγηση απαλλαγής από τον φόρο για όσα εισοδήματα έχουν αποκτηθεί από δραστηριότητες ασκηθείσες σε άλλο κράτος στο πλαίσιο δράσεως αναπτυξιακής βοήθειας — Προϋποθέσεις — Εγκατάσταση του εργοδότη στην ημεδαπή — Μη χορήγηση όταν ο εργοδότης είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος)	15
2013/C 114/21	Υπόθεση C-561/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération Cynologique Internationale κατά Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza [Κοινοτικά σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «τρίτος» — Δικαιούχος μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος]	15
2013/C 114/22	Υπόθεση C-619/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Patricia Dumont de Chassart κατά Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Άρθρα 72, 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 79, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Οικογενειακά επιδόματα για ορφανά — Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης και απασχολήσεως — Περίοδοι που συμπλήρωσε ο επίζων γονέας σε άλλο κράτος μέλος — Άρνηση λήψεως υπόψη]	16
2013/C 114/23	Υπόθεση C-655/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Seven for all mankind LLC κατά Seven SpA — Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπή — Προγενέστερο λεκτικό σήμα — Στοιχείο «SEVEN» — Ομοιότητα των σημείων — Κίνδυνος συγχύσεως — Σχετικός λόγος απαραδέκτου)	16
2013/C 114/24	Υπόθεση C-1/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση Tribunal da Relação de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas κατά Autoridade da Concorrência (Σώμα εγκεκριμένων λογιστών — Ρύθμιση σχετική με το σύστημα υποχρεωτικής καταρτίσεως των εγκεκριμένων λογιστών — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Ένωση επιχειρήσεων — Περιορισμός του ανταγωνισμού — Δικαιολογίες — Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ)	17
2013/C 114/25	Υπόθεση C-18/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Město Zámberk κατά Finanční ředitelství v Hradci Králové, vuv Odvolací finanční ředitelství (Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' — Απαλλαγή — Παροχή υπηρεσιών στενά συνδεδεμένων με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Άσκηση μη οργανωμένων και μη συστηματικών αθλητικών δραστηριοτήτων — Δημοτικό κολυμβητικό κέντρο)	18
2013/C 114/26	Υπόθεση C-46/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LN κατά Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte [Ιθαγένεια της Ένωσης — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 24, παράγραφοι 1 και 2 — Παρέκκλιση από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κατά την παροχή σπουδαστικής βοήθειας αποτελούμενης από σπουδαστικές υποτροφίες ή δάνεια — Πολίτης της Ένωσης που σπουδάζει σε κράτος μέλος υποδοχής — Μισθωτή δραστηριότητα προγενέστερη και μεταγενέστερη της ενάρξεως των σπουδών — Κύριος σκοπός του ενδιαφερομένου κατά τη μετάβασή του στο κράτος μέλος υποδοχής — Συνέπειες ως προς την ιδιότητά του ως εργαζομένου και ως προς το δικαίωμα χρηματοδοτήσεως των σπουδών του]	18
2013/C 114/27	Υπόθεση C-68/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Protimoporný úrad Slovenskej republiky κατά Slovenská sporiteľňa, a.s. (Έννοια του όρου «σύμπραξη» — Συμφωνία συναφθείσα μεταξύ διαφόρων τραπεζών — Ανταγωνίστρια επιχείρηση φερόμενη να λειτουργεί παρανόμως στη σχετική αγορά — Επίπτωση — Δεν υφίσταται)	19

2013/C 114/28	Υπόθεση C-79/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Mora IPR SRL κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 211 — Αναστολή καταβολής του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή)	20
2013/C 114/29	Υπόθεση C-104/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Köln-Nord κατά Wolfram Becker (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Ανάγκη υπάρξεως ευθείας και άμεσης σχέσεως μεταξύ εισροών και εκροών — Κριτήριο καθορισμού της σχέσεως αυτής — Δικηγορικές υπηρεσίες παρασχεθείσες στο πλαίσιο ποινικής διώξεως για δωροδοκία, η οποία ασκήθηκε ατομικώς κατά του διαχειριστή και βασικού εταίρου εταιρίας περιορισμένης ευθύνης)	20
2013/C 114/30	Υπόθεση C-111/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero per i beni e le attività culturali κ.λπ. κατά Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia κ.λπ. (Οδηγία 85/384/ΕΟΚ — Αμοιβαία αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής — Άρθρα 10 και 11, στοιχείο ζ' — Εθνική νομοθεσία με την οποία αναγνωρίζεται η ισοτιμία των πτυχίων αρχιτέκτονα και πολιτικού μηχανικού, αλλά επιτρέπεται μόνο στους αρχιτέκτονες η ανάληψη έργων σχετικών με κτίρια που έχουν χαρακτηριστεί μέρος της καλλιτεχνικής κληρονομιάς — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Κατάσταση αποκλειστικώς εσωτερική κράτους μέλους)	21
2013/C 114/31	Υπόθεση C-246/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Ναυπηγεία — Απόφαση που κηρύσσει ορισμένα μέτρα ενισχύσεων ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά — Προστασία των ουσιωδών συμφερόντων της εθνικής ασφάλειας — Συνθήκες ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά)	21
2013/C 114/32	Υπόθεση C-235/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Μαΐου 2012 η H-Holding AG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 2 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-594/11, H-Holding AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	22
2013/C 114/33	Υπόθεση C-563/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 5 Δεκεμβρίου 2012 — BDV Hungary Trading Kft., υπό ειλεουσία εκκαθάριση, κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága	22
2013/C 114/34	Υπόθεση C-614/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 31 Δεκεμβρίου 2012 — Dutka József κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	23
2013/C 114/35	Υπόθεση C-5/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 3 Ιανουαρίου 2013 — Ferenc Tibor Kovács κατά Vas Megyei Rendőr-főkapitányság	23
2013/C 114/36	Υπόθεση C-15/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH κατά Technische Universität Hamburg-Harburg	23
2013/C 114/37	Υπόθεση C-21/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Simon, Evers & Co GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen	24
2013/C 114/38	Υπόθεση C-67/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 2013 η Groupement des cartes bancaires (CB) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-491/07, CB κατά Επιτροπής	24

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 114/39	Υπόθεση C-68/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2013 — Markus Weiss κατά Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Υπόθεση C-79/13: Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) στις 15 Φεβρουαρίου 2013 — Federaal agentschap voor de orvang van asielzoekers κατά Selver Saciri κ.λπ.	26
2013/C 114/41	Υπόθεση C-81/13: Προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2013	26
2013/C 114/42	Υπόθεση C-83/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Arbetsdomstolen (Σουηδία) στις 19 Φεβρουαρίου 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet κατά Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO) ...	27
2013/C 114/43	Υπόθεση C-90/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2013 η 1. garantovaná a.s. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-392/09, 1. garantovaná a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	28
2013/C 114/44	Υπόθεση C-93/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-103/08, Versalis SpA, πρώην Polimeri Europa SpA, Eni SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	28
2013/C 114/45	Υπόθεση C-100/13: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	29

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 114/46	Υπόθεση T-93/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Bilbaina de Alquitranes κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ (REACH — Χαρακτηρισμός της πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)	30
2013/C 114/47	Υπόθεση T-94/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ (REACH — Χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακένιου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)	30
2013/C 114/48	Υπόθεση T-95/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Cindu Chemicals κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ (REACH — Χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακένιου με χαμηλή περιεκτικότητα ανθρακένιου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)	31
2013/C 114/49	Υπόθεση T-96/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ [REACH — Χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακένιου (πάστα ανθρακένιου) ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα]	31

2013/C 114/50	Υπόθεση T-498/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2013 — Mayer Naman κατά ΓΕΕΑ — Daniel e Mayer (David Mayer) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα David Mayer — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Αίτημα περί αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως υποβληθέν για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Εκπρόδεσμο — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αριθ. 207/2009].....	32
2013/C 114/51	Υπόθεση T-539/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Acino κατά Επιτροπής [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Αναστολή της διαθέσεως στην αγορά και ανάκληση ορισμένων παρτίδων φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική ουσία Clopidogrel — Τροποποίηση της άδειας διαθέσεως στην αγορά — Απαγόρευση διαθέσεως των φαρμάκων στην αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 και οδηγία 2001/83/ΕΚ — Αναλογικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	32
2013/C 114/52	Υπόθεση T-186/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Schönberger κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Δικαίωμα αναφοράς — Αναφορά προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Αναφορά που χαρακτηρίσθηκε ως παραδεκτή — Απόφαση που περατώνει τη διαδικασία αναφοράς — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)	33
2013/C 114/53	Υπόθεση T-247/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — FairWild Foundation κατά ΓΕΕΑ — Wild (FAIRWILD) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση στην οποία αναφέρεται η Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Λεκτικό σήμα FAIRWILD — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα WILD — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009].....	33
2013/C 114/54	Υπόθεση T-370/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Πολωνία κατά Επιτροπής (Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Μεταβατικοί κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής από το 2013 — Εφαρμοστέοι δείκτες αναφοράς για τον υπολογισμό της κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)	34
2013/C 114/55	Υπόθεση T-39/12 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Di Tullio κατά Επιτροπής [Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Άδεια προς εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων — Άρθρο 18, πρώτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΛΠ) — Διαχρονικά αποτελέσματα αποφάσεως]	34
2013/C 114/56	Υπόθεση T-591/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — Castiglioni κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία διαγωνισμού — Κατασκευή, ανακαίνιση και συντήρηση κτιρίων και υποδομών στην έδρα του Κοινού Κέντρου Ερευνών στην Ισραήλ — Κριτήρια επιλογής — Απόρριψη της προσφοράς υποψηφίου και απόφαση να κατακυρωθεί η σύμβαση σε άλλον υποψήφιο — Νέοι λόγοι — Προσφυγή που είναι εν μέρει προδήλως νόμο αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη)	34
2013/C 114/57	Υπόθεση T-57/13: Προσφυγή των Club Hotel Loutraki κλπ κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2013	35
2013/C 114/58	Υπόθεση T-58/13: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Club Hotel Loutraki κλπ κατά Επιτροπής	36
2013/C 114/59	Υπόθεση T-59/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2013 η ΒΤ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) στις 3 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-45/12, ΒΤ κατά Επιτροπής	37
2013/C 114/60	Υπόθεση T-73/13: Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2013 — InterMune Uk κλπ. κατά EMA	38

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 114/61	Υπόθεση T-93/13: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2013 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά ΕΚΤ	38
2013/C 114/62	Υπόθεση T-94/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2013 ο Ιωάννης Ντούβας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-107/11, Ντούβας κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC)	39
2013/C 114/63	Υπόθεση T-104/13: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Toshiba κατά Επιτροπής	41
2013/C 114/64	Υπόθεση T-108/13: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2013 — VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου	42
2013/C 114/65	Υπόθεση T-114/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2013 η Maria Concetta Cerafogli κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-43/10, Cerafogli κατά ΕΚΤ	42
2013/C 114/66	Υπόθεση T-115/13: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2013 — Dennekamp κατά Κοινοβουλίου	43
2013/C 114/67	Υπόθεση T-125/13: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής	44
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2013/C 114/68	Υπόθεση F-124/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — Λαμπήρη κατά ΕΟΚΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Καθήκον αρωγής — Άρθρο 12α του ΚΥΚ — Ηθική παρενόχληση — Διοικητική έρευνα)	46
2013/C 114/69	Υπόθεση F-74/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — Bojc Golob κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Καταγγελία της συμβάσεως)	46
2013/C 114/70	Υπόθεση F-113/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής κατατεθέν με τηλεομοιοτυπία εντός της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής — Ιδιόχειρη υπογραφή του δικηγόρου διαφορετική από εκείνη την οποία φέρει το πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής που εστάλη ταχυδρομικώς — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)	46
2013/C 114/71	Υπόθεση F-7/13: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Ιανουαρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	47
2013/C 114/72	Υπόθεση F-18/13: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	47
2013/C 114/73	Υπόθεση F-20/13: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	48
2013/C 114/74	Υπόθεση F-16/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Φεβρουαρίου 2013 — Kimman κατά Επιτροπής	48
2013/C 114/75	Υπόθεση F-47/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — M κατά EMA	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 114/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 108 της 13.4.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 101 της 6.4.2013

EE C 86 της 23.3.2013

EE C 79 της 16.3.2013

EE C 71 της 9.3.2013

EE C 63 της 2.3.2013

EE C 55 της 23.2.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2013/C 114/02)

Στις 18 Μαρτίου 2013, σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου αποφασίστηκε, κατόπιν της αναλήψεως καθηκόντων εκ μέρους του δικαστή C. Wetter, η τροποποίηση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 ⁽¹⁾, της 26ης Οκτωβρίου 2010 ⁽²⁾, της 29ης Νοεμβρίου 2010 ⁽³⁾, της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 ⁽⁴⁾, της 25ης Νοεμβρίου 2011 ⁽⁵⁾, της 16ης Μαΐου 2012 ⁽⁶⁾, της 17ης Σεπτεμβρίου 2012 ⁽⁷⁾, της 9ης Οκτωβρίου 2012 ⁽⁸⁾ και της 29ης Νοεμβρίου 2012 ⁽⁹⁾ περί τοποθέτησεως των δικαστών στα τμήματα.

Για την περίοδο από 18 Μαρτίου 2013 μέχρι 31 Αυγούστου 2013, οι δικαστές τοποθετούνται στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, Δ. Γρατσία, M. Kancheva και E. Buttigieg, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος:

- α) S. Frimodt Nielsen και M. Kancheva, δικαστές·
- β) S. Frimodt Nielsen και E. Buttigieg, δικαστές·
- γ) M. Kancheva και E. Buttigieg, δικαστές.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek και J. Schwarcz, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος·
F. Dehousse, δικαστής·
J. Schwarcz, δικαστής.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, Δ. Γρατσία, M. Kancheva και E. Buttigieg, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος·
I. Labucka, δικαστής·
Δ. Γρατσία, δικαστής.

⁽¹⁾ EE C 288 της 23.10.2010, σ. 2.

⁽²⁾ EE C 317 της 20.11.2010, σ. 5.

⁽³⁾ EE C 346 της 18.12.2010, σ. 2.

⁽⁴⁾ EE C 305 της 15.10.2011, σ. 2.

⁽⁵⁾ EE C 370 της 17.12.2011, σ. 5.

⁽⁶⁾ EE C 174 της 16.6.2012, σ. 2.

⁽⁷⁾ EE C 311 της 13.10.2012, σ. 2.

⁽⁸⁾ EE C 343 της 10.11.2012, σ. 2.

⁽⁹⁾ EE C 9 της 12.1.2013, σ. 3.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins και M. van der Woude, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος·
K. Jürimäe, δικαστής·
M. van der Woude, δικαστής.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins και M. van der Woude, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος·
V. Vadapalas, δικαστής·
K. O'Higgins, δικαστής.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis και C. Wetter, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος·
α) S. Soldevila Fragoso και G. Berardis, δικαστές·
β) S. Soldevila Fragoso και C. Wetter, δικαστές·
γ) G. Berardis και C. Wetter, δικαστές.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek και J. Schwarcz, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος·
I. Wiszniewska-Białecka, δικαστής·
M. Prek, δικαστής.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

L. Truchot, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis και C. Wetter, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

L. Truchot, πρόεδρος τμήματος·
M. E. Martins Ribeiro, δικαστής·
A. Popescu, δικαστής.

Για την περίοδο από 18 Μαρτίου 2013 μέχρι 31 Αυγούστου 2013:

— στο πρώτο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος προς συμπλήρωση της πενταμελούς συνθέσεως θα είναι οι άλλοι δύο δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος πρώτου τμήματος, ο τέταρτος δικαστής του τμήματος αυτού και ένας δικαστής του τρίτου τριμελούς τμήματος. Ο τελευταίος, που δεν θα είναι ο πρόεδρος του τμήματος, θα ορίζεται σύμφωνα με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

- στο τρίτο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος προς συμπλήρωση της πενταμελούς συνθέσεως θα είναι οι άλλοι δύο δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος τρίτου τμήματος και δύο δικαστές του πρώτου τμήματος που αποτελείται από τέσσερις δικαστές. Οι δύο τελευταίοι δικαστές, κανείς εκ των οποίων δεν θα είναι ο πρόεδρος του τμήματος, θα ορίζονται σύμφωνα με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
 - στο έκτο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος προς συμπλήρωση της πενταμελούς συνθέσεως θα είναι οι άλλοι δύο δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος έκτου τμήματος, ο τέταρτος δικαστής του τμήματος αυτού και ένας δικαστής του όγδοου τριμελούς τμήματος. Ο τελευταίος, που δεν θα είναι ο πρόεδρος του τμήματος, θα ορίζεται σύμφωνα με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
 - στο όγδοο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος προς συμπλήρωση της πενταμελούς συνθέσεως θα είναι οι άλλοι δύο δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος όγδοου τμήματος και δύο δικαστές του έκτου τμήματος που αποτελείται από τέσσερις δικαστές. Οι δύο τελευταίοι δικαστές, κανείς εκ των οποίων δεν θα είναι ο πρόεδρος του τμήματος, θα ορίζονται σύμφωνα με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
 - στο πρώτο τριμελές τμήμα, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει διαδοχικά στη σύνθεση με τους δικαστές που αναφέρονται στα οικεία σημεία α), β) ή γ), ανωτέρω, ανάλογα με τον δικαστικό σχηματισμό στον οποίο ανήκει ο εισηγητής δικαστής. Για τις υποθέσεις στις οποίες ο πρόεδρος τμήματος είναι ο εισηγητής δικαστής, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση καθενός από αυτούς τους δικαστικούς σχηματισμούς εναλλάξ με τους δικαστές της μιας ή της άλλης συνθέσεως κατά τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων·
 - στο έκτο τριμελές τμήμα, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει διαδοχικά στη σύνθεση με τους δικαστές που αναφέρονται στα οικεία σημεία α), β) ή γ), ανωτέρω, ανάλογα με τον δικαστικό σχηματισμό στον οποίο ανήκει ο εισηγητής δικαστής. Για τις υποθέσεις στις οποίες ο πρόεδρος τμήματος είναι ο εισηγητής δικαστής, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση καθενός από αυτούς τους δικαστικούς σχηματισμούς εναλλάξ με τους δικαστές της μιας ή της άλλης συνθέσεως κατά τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων.
-

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-460/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαπίστωση παρατυπιών στις επιστροφές κατά την εξαγωγή βοείου κρέατος προς την Ιορδανία — Έρευνα της OLAF — Κοινοποίηση των πορισμάτων της OLAF στις εθνικές αρχές — Σύσταση εγγυήσεων — Αίτημα επιστροφής της σχετικής για τη σύσταση δαπάνης — Αιτιώδης συνάφεια — Αντίθετη αναίρεση — Προθεσμία παραγραφής — Έναρξη)

(2013/C 114/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA (εκπρόσωποι: F. Sciaudone και C. D'Andrea, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και P. Rossi)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (έκτο τμήμα) της 4ης Σεπτεμβρίου 2009, T-174/06, Inalca και Cremonini κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία θεώρησαν ότι είχαν υποστεί οι ενάγουσες και νυν ανααιρεσείουσες κατόπιν της κοινοποίησής στις ιταλικές αρχές των πορισμάτων έρευνας που διενήργησε ο Οργανισμός για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF) προκειμένου να εξακριβωθεί η νομιμότητα ορισμένων επιστροφών κατά την εξαγωγή βοείου κρέατος στην Ιορδανία στις οποίες εμπλέκονταν και οι ενάγουσες και νυν ανααιρεσείουσες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης και την αντίθετη αναίρεση.
- 2) Καταδικάζει την Inalca SpA — Industria Alimentari Carni και την Cremonini SpA στα δικαστικά έξοδα της αιτήσεως αναίρεσης.

3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αντίθετης αναίρεσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-473/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής — Χρεώσεις για τη σιδηροδρομική υποδομή — Οδηγίες 91/440/ΕΟΚ και 2001/14/ΕΚ — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη)

(2013/C 114/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk, B. Simon και A. Sípos)

Καθής: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Fehér, K. Szijjártó και G. Κοός)

Παραεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Ožková), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar, B. Majczyna και M. Laszuk)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση με το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), καθώς και με τα άρθρα

4, παράγραφος 2, 6, παράγραφοι 1 και 2, 7, παράγραφος 3, 11 και 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ουγγαρία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με τα άρθρα 6, παράγραφοι 1 και 2, και 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ουγγαρία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 4) Η Τσεχική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-483/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής — Χρεώσεις — Τέλη — Διαχειριστική ανεξαρτησία)

(2013/C 114/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: S. Centeno Huerta και B. Plaza Cruz)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Očková και T. Müller), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. De Bergues και M. Perrot)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 7, της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), και των άρθρων 4, παράγραφος 1, 11, 13, παράγραφος 2, 14, παράγραφος 1, και 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29) — Τέλη — Διαχειριστική ανεξαρτησία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί με τα άρθρα 4, παράγραφος 1, 11, 13, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-555/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2 — Διαχειριστής της υποδομής — Ανεξαρτησία ως προς την οργάνωση και τη λήψη των αποφάσεων — Νομική μορφή εταιρίας χαρτοφυλακίου — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς)

(2013/C 114/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun, B. Simon, R. Vidal Puig και H. Støvlbæk)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: C. Pesendorfer και U. Zechner)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης όλων των διατάξεων που είναι απαραίτητες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), καθώς και προς τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-556/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2 — Διαχειριστής της υποδομής — Ανεξαρτησία ως προς την οργάνωση και τη λήψη των αποφάσεων — Νομική μορφή εταιρίας χαρτοφυλακίου — Οδηγία 2001/14 — Άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1 — Καθορισμός των τελών βάσει του άμεσου κόστους — Χρέωση — Άμεσο κόστος — Συνολικό κόστος — Οδηγία 2001/14 — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Μη ύπαρξη κινήτρων για τη μείωση του κόστους — Οδηγία 91/440 — Άρθρο 10, παράγραφος 7 — Οδηγία 2001/14 — Άρθρο 30, παράγραφος 4 — Ρυθμιστικός φορέας — Αρμοδιότητες)

(2013/C 114/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και H. Støvlbæk)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller, N. Graf Vitzthum και R. Van der Hout, advocaat)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Οέκονά και T. Müller), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση με το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), και με τα άρθρα 2, 6, παράγραφος 2, 7, παράγραφος 3, 8, παράγραφος 1, 14, παράγραφος 2, και 30, παράγραφος 4, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 38 της 5.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του du Haparanda tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Åklagaren κατά Hans Åkerberg Fransson

(Υπόθεση C-617/10) (¹)

(Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 51 — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Καταστολή συμπεριφορών που θίγουν ίδιο πόρο της Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή ne bis in idem — Εθνικό σύστημα προβλεπών δύο χωριστές διαδικασίες, μία διοικητική και μία ποινική, για την επιβολή κυρώσεων για την ίδια πταισματική συμπεριφορά — Συμβατότητα)

(2013/C 114/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Haparanda tingsrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Åklagaren

κατά

Hans Åkerberg Fransson

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Harparanda tingsrätt — Ερμηνεία των άρθρων 6 ΣΕΕ και 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εθνική νομολογία απαιτούσα να υπάρχει σαφής ένδειξη στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ή στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων για να αποκλειστεί η εφαρμογή εθνικών διατάξεων που ενδέχεται να είναι αντίθετες προς την αρχή *ne bis in idem* — Εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία για την ίδια αντίθετη προς το φορολογικό δίκαιο συμπεριφορά μπορεί να επιβληθεί, αφενός, διοικητική κύρωση συνιστάμενη σε προσαύξηση φόρου και, αφετέρου, ποινική κύρωση συνιστάμενη σε ποινή φυλάκισης — Συμβατότητα προς την αρχή *ne bis in idem* εθνικού συστήματος που προβλέπει δύο χωριστές διαδικασίες για την επιβολή κυρώσεων για την ίδια πταισματική συμπεριφορά

Διατακτικό

- 1) Η αρχή *ne bis in idem* που διαλαμβάνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εμποδίζει την εκ μέρους κράτους μέλους επιβολή, για την ίδια πράξη παραβάσεως των υποχρεώσεων που αφορούν την υποβολή δηλώσεων στον τομέα του ΦΠΑ, διαδοχικώς μιας φορολογικής και μιας ποινικής κυρώσεως, στον βαθμό που η πρώτη κύρωση δεν έχει ποινικό χαρακτήρα, πράγμα το οποίο το εθνικό δικαστήριο οφείλει να εξακριβώσει.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης δεν ρυθμίζει τις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και των εννόμων τάξεων των κρατών μελών ούτε καθορίζει τις συνέπειες που πρέπει να συνάγουν τα εθνικά δικαστήρια σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει η εν λόγω Σύμβαση και ενός κανόνα του εθνικού δικαίου.
- 3) Το δίκαιο της Ένωσης εμποδίζει δικαστική πρακτική η οποία εξαρτά την υποχρέωση που υπέχει το εθνικό δικαστήριο να αφήνει ανεφάρμοστη κάθε διάταξη που είναι αντίθετη προς κατοχυρούμενο από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεμελιώδες δικαίωμα από την προϋπόθεση ότι η αντίθεση αυτή προκύπτει σαφώς από το κείμενο του εν λόγω Χάρτη ή από τη σχετική νομολογία, εφόσον η πρακτική αυτή δεν αναγνωρίζει στο εθνικό δικαστήριο την εξουσία να εκτιμά πλήρως, με τη συνεργασία, ενδεχομένως, του Δικαστηρίου, τη συμβατότητα της εν λόγω διατάξεως προς τον Χάρτη αυτόν.

(1) EE C 72 της 5.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air France κατά Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Υπόθεση C-11/11) (1)

[Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 — Άρθρα 6 και 7 — Πτήση με ανταπόκριση (ή με ανταποκρίσεις) — Διαπίστωση καθυστέρησεως κατά την άφιξη στον τελικό προορισμό — Καθυστερήση διάρκειας ίσης ή μεγαλύτερης των τριών ωρών — Δικαίωμα αποζημιώσεως των επιβατών]

(2013/C 114/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air France

κατά

Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (EE L 46, σ. 1) — Διεθνές αεροπορικό ταξίδι που περιλαμβάνει πλείονα σκέλη — Περίπτωση αφίξεως της πτήσεως στον τελικό προορισμό με καθυστέρηση δέκα ωρών, μολονότι η καθυστέρηση της πτήσεως κατά την αναχώρηση βρίσκεται εντός των ορίων που θέτει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 — Ενδεχόμενο δικαίωμα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι οφείλεται αποζημίωση, βάσει του εν λόγω άρθρου, στον επιβάτη πτήσεως με ανταποκρίσεις η οποία αναχώρησε με καθυστέρηση μικρότερη των ορίων εφαρμογής που προβλέπει το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, αλλά αφήχθη στον τελικό προορισμό με καθυστέρηση ίση ή μικρότερη των τριών ωρών σε σχέση με την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως, δεδομένου ότι η αποζημίωση αυτή δεν εξαρτάται από την ύπαρξη καθυστέρησεως κατά την αναχώρηση και, κατά συνέπεια, από το αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του ως άνω άρθρου 6.

(1) EE C 95 της 26.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Α Ου

(Υπόθεση C-123/11) ⁽¹⁾

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Φορολογική νομοθεσία — Συγχώνευση μητρικής εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος με θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Δυνατότητα της μητρικής εταιρίας να εκπέσει τις ζημιές της θυγατρικής που προκύπτουν από τις δραστηριότητες της τελευταίας — Αποκλείεται για τις αλλοδαπές θυγατρικές)

(2013/C 114/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A Oy

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 49 ΣΛΕΕ και 54 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Εθνική φορολογική νομοθεσία — Συγχώνευση με μητρική εταιρία, εγκατεστημένη εντός κράτους μέλους, μιας θυγατρικής η οποία παύει τη δραστηριότητά της σε άλλο κράτος μέλος — Δυνατότητα της απορροφούσας εταιρίας να προβεί, εντός του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη, σε έκπτωση των επαληθευμένων ζημιών της απορροφούμενης εταιρίας οι οποίες προκύπτουν από δραστηριότητες της τελευταίας εντός άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 54 ΣΛΕΕ δεν αντιτίθενται στην εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας που αποκλείει τη δυνατότητα μιας μητρικής εταιρίας η οποία συγχωνεύεται με θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος που έχει παύσει τη δραστηριότητά της να εκπέσει από τα φορολογητέα κέρδη της τις ζημιές της θυγατρικής αυτής οι οποίες σημειώθηκαν στο πλαίσιο των προηγούμενων της εν λόγω συγχωνεύσεως χρήσεων, ενώ η εθνική αυτή νομοθεσία παρέχει μια τέτοια δυνατότητα όταν η συγχώνευση πραγματοποιείται με ημεδαπή θυγατρική. Εντούτοις, η εθνική αυτή νομοθεσία είναι ασυμβίβαστη προς το δίκαιο της Ένωσης αν δεν παρέχει στη μητρική εταιρία τη δυνατότητα να αποδείξει ότι η αλλοδαπή θυγατρική της έχει εξαντλήσει κάθε δυνατότητα συνυπολογισμού των ζημιών της και ότι δεν υπάρχει καμία δυνατότητα να ληφθούν υπόψη οι ζημιές αυτές εντός του κράτους εγκαταστάσεώς της στο πλαίσιο μελλοντικών χρήσεων είτε έναντι της ίδιας, είτε έναντι κάποιου τρίτου.

2) Στο πλαίσιο συγχωνεύσεως όπως αυτή της κύριας δίκης, οι κανόνες υπολογισμού των ζημιών αλλοδαπής θυγατρικής εταιρίας προκειμένου περί της αναλήψεως τους από ημεδαπή μητρική εταιρία δεν πρέπει να ενέχουν άνιση μεταχείριση σε σχέση με τους κανόνες υπολογισμού που θα είχαν εφαρμογή αν η εν λόγω συγχώνευση είχε πραγματοποιηθεί με ημεδαπή θυγατρική.

⁽¹⁾ EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manfred Beker, Christa Beker κατά Finanzamt Heilbronn

(Υπόθεση C-168/11) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φόρος εισοδήματος — Εισοδήματα από κεφάλαια — Σύμβαση προς αποφυγή της διπλής φορολογίας — Μερισματα τα οποία διανέμουν εταιρίες εγκατεστημένες σε κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες — Προσδιορισμός του ορίου συμφηφισμού της διενεργηθείσας στην αλλοδαπή παρακρατήσεως με τον εθνικό φόρο εισοδήματος — Μη συνυπολογισμός των προσωπικών δαπανών που σχετίζονται με τον τρόπο διαβιώσεως — Δικαιολογία)

(2013/C 114/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Manfred Beker, Christa Beker

κατά

Finanzamt Heilbronn

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 56 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, η οποία δεν επιτρέπει να εκπίπτουν οι φόροι που καταβλήθηκαν στην αλλοδαπή από το τμήμα του εθνικού φόρου εισοδήματος που αντιστοιχεί στα εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν στην αλλοδαπή — Μέθοδος προσδιορισμού του εν λόγω τμήματος του εθνικού φόρου εισοδήματος που έχει ως αποτέλεσμα την κατ' αναλογία συνεκτίμηση των δαπανών και των έκτακτων επιβαρύνσεων που μπορούν να εκπέσουν και όσον αφορά τα εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν στην αλλοδαπή, με συνέπεια την αντιστοιχη μείωση του ανωτάτου ορίου εκπτώσεως των φόρων που καταβλήθηκαν στην αλλοδαπή

Διατακτικό

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αποκλείει κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, στο πλαίσιο καθυστώτος αποσκοπούντος στον περιορισμό της διπλής φορολογίας, όταν πρόσωπα υποκείμενα απεριορίστως στον φόρο καταβάλλουν επί εισοδημάτων αλλοδαπής προελεύσεως, εντός του κράτους προελεύσεως των εν λόγω εισοδημάτων, φόρο ισοδύναμο με τον φόρο εισοδήματος που εισπράχθηκε από το εν λόγω κράτος μέλος, ο συμψηφισμός του εν λόγω αλλοδαπού φόρου με το ποσό του φόρου εισοδήματος εντός του κράτους μέλους αυτού διενεργείται με πολλαπλασιασμό του ποσού του φόρου που οφείλεται με βάση τα φορολογητέα εντός του ίδιου κράτους μέλους εισοδήματα, στα οποία περιλαμβάνονται τα αλλοδαπής προελεύσεως εισοδήματα, επί τον λόγο που υφίσταται μεταξύ των εν λόγω αλλοδαπής προελεύσεως εισοδημάτων και του αθροίσματος των εισοδημάτων, το δε τελευταίο αυτό άθροισμα δεν λαμβάνει υπόψη ειδικές δαπάνες και έκτακτες επιβαρύνσεις ως δαπάνες σχετιζόμενες με τον τρόπο διαβιώσεως ή την προσωπική ή οικογενειακή κατάσταση.

(¹) ΕΕ C 211 της 16.7.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RVS Levensverzekeringen NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-243/11) (¹)

(Ασφάλιση ζωής — Ετήσιος φόρος ασφαλιστικών εργασιών — Οδηγία 2002/83/ΕΚ — Άρθρα 1, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', και 50 — Έννοια του όρου «κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρεώσεως» — Ασφαλιστική επιχείρηση εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες — Ασφαλισμένος που συνήψε σύμβαση ασφαλίσεως στις Κάτω Χώρες και μετέφερε τη συνήθη διαμονή του στο Βέλγιο μετά τη σύναψη της συμβάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών)

(2013/C 114/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RVS Levensverzekeringen NV

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 50 της οδηγίας 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής (ΕΕ L 345, σ. 1) — Εθνική ρύθμιση που υποβάλλει τις ασφαλιστικές εργασίες σε ετήσιο

φόρο στην περίπτωση που ο ασφαλιστικός κίνδυνος υφίσταται στο Βέλγιο είτε λόγω της συνήθους διαμονής του ασφαλισμένου φυσικού προσώπου είτε λόγω της εγκαταστάσεως του ασφαλισμένου νομικού προσώπου — Ασφαλιστική επιχείρηση εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες, χωρίς παρουσία στο Βέλγιο, εκτός ενός ασφαλισμένου της, ο οποίος μετοίκησε στο Βέλγιο μετά τη σύναψη της συμβάσεως — Τόπος φορολογήσεως — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Περιορισμοί

Διατακτικό

Το άρθρο 50 της οδηγίας 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει έμμεσο φόρο επί των ασφαλιστρών που καταβάλλονται στο πλαίσιο συμβάσεων ασφαλίσεως ζωής από ασφαλισμένα φυσικά πρόσωπα με συνήθη διαμονή στο κράτος μέλος αυτό, όταν οι σχετικές συμβάσεις ασφαλίσεως έχουν συναφθεί σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο τα εν λόγω πρόσωπα είχαν τη συνήθη διαμονή τους κατά την ημερομηνία υπογραφής των ως άνω συμβάσεων.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-246/11 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 — Άρθρο 13, παράγραφος 3 — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής]

(2013/C 114/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues και A. Gattini)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, A. Steiblyté και P. Guerra e Andrade)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2011, T-387/07, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2007) 3772 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2007, περί μείωσης της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) όσον αφορά τη συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία βάσει της αποφάσεως C(95) 1769 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1995

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 3ης Μαρτίου 2011, T-387/07, Πορτογαλία κατά Επιτροπής.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2007) 3772 της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 2007, περί μειώσεως της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) όσον αφορά τη συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία βάσει της αποφάσεως C(95) 1769 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1995.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα τόσο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης όσο και της αναρετικής διαδικασίας.

(¹) EE C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Concepción Salgado González κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Υπόθεση C-282/11) (¹)

[Άρθρο 48 ΣΛΕΕ — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΚ) αριθ. 883/2004 — Ασφάλιση γήρατος και θανάτου — Ειδικοί κανόνες εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας περί ασφαλίσεως γήρατος — Υπολογισμός των παροχών]

(2013/C 114/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Concepción Salgado González

κατά

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Ερμηνεία του άρθρου 48 ΣΛΕΕ, του άρθρου 3 και του παραρτήματος VI, Δ, σημείο 4 (νυν στοιχείο Η) του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) και του άρθρου 87, παράγραφος 5, και του

παραρτήματος XI, σημείο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1) — Ασφάλιση γήρατος και θανάτου — Ειδικοί κανόνες εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας περί ασφαλίσεως γήρατος — Υπολογισμός των παροχών — Εθνική νομοθεσία που καθορίζει την παροχή βάσει ενός μέσου όρου εισφορών σε μια περίοδο αναφοράς δεκαπέντε ετών.

Διατακτικό

Τα άρθρα 48 ΣΛΕΕ, 3, 46, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 47, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, τροποποιηθέντος και ενημερωθέντος με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 629/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, καθώς και το παράρτημα VI, ενότητα Η, σημείο 4, αυτού έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία το θεωρητικό ποσό της συντάξεως γήρατος του, διακινούμενου ή μη, μη μισθωτού εργαζομένου υπολογίζεται πάντοτε με αφετηρία τις βάσεις εισφοράς του ως άνω εργαζομένου κατά τη διάρκεια αμετάβλητης περιόδου αναφοράς που προηγείται της καταβολής της τελευταίας εισφοράς του στο ως άνω κράτος, στις οποίες εφαρμόζεται αμετάβλητος διαιρέτης, χωρίς να είναι δυνατή η προσαρμογή ούτε της διάρκειας της ως άνω περιόδου ούτε του ως άνω διαιρέτη προκειμένου να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο εν λόγω εργαζόμενος άσκησε το δικαίωμά του σε ελεύθερη κυκλοφορία.

(¹) EE C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ProRail NV κατά Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV και FAG Kugelfischer GmbH

(Υπόθεση C-332/11) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 — Συνεργασία κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις — Απειθείας διεξαγωγή αποδείξεων — Ορισμός πραγματογνώμονα — Καθήκοντα εκτελούμενα εν μέρει στο έδαφος του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου και εν μέρει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους]

(2013/C 114/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ProRail NV

κατά

Xpедыs NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV και FAG Kugelfischer GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία των άρθρων 1 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174, σ. 1), και του άρθρου 33, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις («Βρυξέλλες Ι») (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Άμεση εκτέλεση της παραγγελίας από δικαστήριο της ημεδαπής να διεξαχθούν αποδείξεις στην αλλοδαπή — Ορισμός πραγματογνώμονα και ανάθεση σε αυτόν, από τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους, αποστολής που πρέπει να εκτελεστεί εν μέρει στο έδαφος του κράτους των δικαστηρίων αυτών και εν μέρει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Υποχρεωτική ή μη υποχρεωτική εφαρμογή του μηχανισμού του άρθρου 17 του κανονισμού 1206/2001

Διατακτικό

Τα άρθρα 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, έχουν την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο επιθυμεί τη διεξαγωγή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους αποδείξεων από πραγματογνώμονα δεν είναι αναγκαστικά υποχρεωμένο να χρησιμοποιήσει τον προβλεπόμενο από τις διατάξεις αυτές τρόπο διεξαγωγής αποδείξεων για να μπορέσει να διατάξει τη διεξαγωγή αυτή.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Constitucional Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά Stefano Melloni

(Υπόθεση C-399/11) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών — Αποφάσεις εκδοθείσες κατόπιν δίκης στην οποία δεν παρέστη αυτοπροσώπως ο ενδιαφερόμενος — Εκτέλεση ποινής επιβληθείσας ερήμην — Δυνατότητα αναθεωρήσεως της δικαστικής αποφάσεως)

(2013/C 114/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Constitucional Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stefano Melloni

κατά

Ministerio Fiscal

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Constitucional Madrid — Ερμηνεία του άρθρου 4α της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαisiών 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81, σ. 24), και των άρθρων 47, 48 και 53 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποφάσεις εκδοθείσες μετά το πέρας δίκης στην οποία ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως — Εκτέλεση ερήμην επιβληθείσας ποινής — Δυνατότητα αναθεωρήσεως της δικαστικής αποφάσεως

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι απαγορεύει στην αρμόδια δικαστική αρχή εκτελέσεως, στις παρατιθέμενες στην ως άνω διάταξη περιπτώσεις, να εξαρτά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος προς εκτέλεση ποινής από την προϋπόθεση ότι η εκδοθείσα ερήμην καταδικαστική απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί εντός του κράτους μέλους εκδόσεως.
- 2) Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, είναι συμβατό προς τις απορρέουσες από τα άρθρα 47 και 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιταγές.
- 3) Το άρθρο 53 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να εξαρτά την παράδοση προσώπου καταδικασθέντος ερήμην από την προϋπόθεση ότι η καταδικαστική απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί εντός του κράτους μέλους εκδόσεως, ώστε να αποφεύγεται τυχόν προσβολή του δικαιώματος για δίκαιη δίκη και των κατοχυρωμένων στο Σύνταγμα του δικαιωμάτων άμυνας.

(¹) ΕΕ C 290 της 1.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Katja Ettwein κατά Finanzamt Konstanz

(Υπόθεση C-425/11) ⁽¹⁾

(Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Ίση μεταχείριση — Παραμεθόριοι ελεύθεροι επαγγελματίες — Υπήκοοι κράτους μέλους της Ένωσης — Επαγγελματικά εισοδήματα που αποκτώνται εντός του κράτους μέλους αυτού — Μεταφορά του τόπου κατοικίας στην Ελβετία — Μη χορήγηση φορολογικού πλεονεκτήματος από το κράτος μέλος λόγω της μεταφοράς της κατοικίας)

(2013/C 114/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Katja Ettwein

κατά

Finanzamt Konstanz

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Baden-Württemberg — Ερμηνεία της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, της 21ης Ιουνίου 1999, η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2002 (ΕΕ L 114, σ. 6), και ειδικότερα των άρθρων 1, 2, 11, 16 και 21 της συμφωνίας αυτής και των άρθρων 9, 13 και 15 του παραρτήματός της I — Άμεση φορολογία των παραμεθόριων εργαζομένων — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιτρέπει την από κοινού φορολόγηση των συζύγων για το σύνολο των εισοδημάτων τους με τη μέθοδο του splitting [άθροιση των εισοδημάτων των συζύγων και φορολόγηση στη συνέχεια κάθε συζύγου για το 50 % του αθροίσματος], όταν οι σύζυγοι κατοικούν σε κράτος μέλος της Ένωσης ή σε χώρα του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, αλλά όχι όταν κατοικούν στην Ελβετική Συνομοσπονδία

Διατακτικό

Το άρθρο 1, στοιχείο α', της Συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, και τα άρθρα 9, παράγραφος 2, 13, παράγραφος 1, και 15, παράγραφος 2, του παραρτήματος I της συμφωνίας αυτής έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά η ρύθμιση κράτους μέλους που ορίζει ότι η προβλεπόμενη από τη ρύθμιση αυτή ευεργετική

διάταξη για την από κοινού φορολόγηση των συζύγων με τη μέθοδο του splitting δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση συζύγων που έχουν την ιθαγένεια του κράτους αυτού και φορολογούνται στο κράτος αυτό για το σύνολο των φορολογητέων εισοδημάτων τους, για τον λόγο και μόνο ότι η κατοικία τους βρίσκεται στο έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Margaret Kenny κ.λπ. κατά Minister for Justice, Equality and Law Reform κ.λπ.

(Υπόθεση C-427/11) ⁽¹⁾

(Άρθρο 141 ΕΚ — Οδηγία 75/117/ΕΟΚ — Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Έμμεση διάκριση — Αντικειμενική δικαιολόγηση — Προϋποθέσεις)

(2013/C 114/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

κατά

Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — High Court of Ireland — Ερμηνεία του άρθρου 157 ΣΛΕΕ και της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών (ΕΕ L 45, σ.19) [αντικαταστάθηκε με την οδηγία 2006/54/ΕΚ] — Έννοια της αντικειμενικής δικαιολογήσεως εκ πρώτης όψεως έμμεσης διακρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων στο πλαίσιο της δημοσίας διοικήσεως — Κριτήρια

Διατακτικό

Το άρθρο 141 ΕΚ και η οδηγία 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών, έχουν την έννοια ότι:

- εργαζόμενοι οι οποίοι παρέχουν όμοια εργασία ή εργασία στην οποία μπορεί να αποδοθεί ίση αξία, λαμβανομένου υπόψη ενός συνόλου παραγόντων όπως είναι η φύση της εργασίας, η κατάρτιση και οι όροι εργασίας, μπορούν να θεωρηθούν ως ευρισκόμενοι σε συγκρίσιμη κατάσταση, η δε εκτίμηση αυτή απόκειται στο εθνικό δικαστήριο·
- στο πλαίσιο έμμεσης διακρίσεως όσον αφορά την αμοιβή, απόκειται στον εργοδότη να δικαιολογήσει κατά τρόπο αντικειμενικό τη διαφορά αμοιβών που διαπιστώνεται μεταξύ των εργαζομένων οι οποίοι θεωρούν ότι υφίστανται δυσμενή διάκριση και των προσώπων με τα οποία γίνεται σύγκριση·
- η εκ μέρους του εργοδότη δικαιολόγηση της διαφοράς αμοιβών από την οποία προκύπτει ένδειξη δυσμενούς διακρίσεως λόγω φύλου πρέπει να αναφέρεται σε πρόσωπα με τα οποία γίνεται σύγκριση τα οποία, λόγω του γεγονότος ότι χαρακτηριστικό της καταστάσεώς τους αποτελεί η ύπαρξη έγκυρων στατιστικών στοιχείων που καλύπτουν αρκετά μεγάλο αριθμό ατόμων και δεν εκφράζουν καθαρώς τυχαία ή συγκυριακά φαινόμενα, γενικότερα δε είναι σημαντικά, ελήφθησαν υπόψη από το εθνικό δικαστήριο προς διαπίστωση επί της εν λόγω διαφοράς, και
- οι λόγοι διασφάλισης καλών εργασιακών σχέσεων μπορούν να λαμβάνονται υπόψη από το εθνικό δικαστήριο σε συνάρτηση με άλλα στοιχεία βάσει των οποίων δύναται να εκτιμηθεί κατά πόσο οι διαφορές μεταξύ των αμοιβών δύο κατηγοριών εργαζομένων οφείλονται σε αντικειμενικούς παράγοντες ανεξάρτητους προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου και σύμφωνους προς την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Fővárosi Bírósága (πρώην Fővárosi Bírósága) (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banif Plus Bank Zrt. κατά Csaba Csipai, Viktória Csipai

(Υπόθεση C-472/11) (¹)

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες που περιέχονται σε συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον εθνικό δικαστή του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας ρήτρας — Υποχρέωση του εθνικού δικαστή που διαπίστωσε αυτεπάγγελτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας ρήτρας να καλέσει τους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους προτού συναγάγει τις συνέπειες της διαπιστώσεως αυτής — Συμβατικές ρήτρες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση του καταχρηστικού χαρακτήρα)

(2013/C 114/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bírósága (πρώην Fővárosi Bírósága)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banif Plus Bank Zrt.

κατά

Csaba Csipai, Viktória Csipai

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Fővárosi Bírósága — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι, όταν ένας εθνικός δικαστής εξετάζει την καταχρηστικότητα των λεγόμενων συμβάσεων προσχωρήσεως, δεν μπορεί να αναγνωρίσει την καταχρηστικότητα των όρων αυτών, αν δεν το ζητήσουν ρητώς οι συμβαλλόμενοι — Δυνατότητα του εθνικού δικαστή, ο οποίος έχει διαπιστώσει την καταχρηστικότητα γενικού όρου συμβάσεως που υποβάλλεται στην κρίση του, μολονότι δεν έχει διατυπωθεί συγκεκριμένα σχετικό αίτημα, να καλέσει τους διαδίκους να υποβάλουν δήλωση σχετικά με τον εν λόγω όρο της συμβάσεως, προκειμένου να είναι δυνατή η εξέταση της εκ του λόγου αυτού ακυρότητας της συμβάσεως

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής που διαπίστωσε αυτεπάγγελτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας συμβατικής ρήτρας δεν οφείλει, προκειμένου να είναι σε θέση να συναγάγει τις συνέπειες της διαπιστώσεως αυτής, να αναμένει έως ότου ο καταναλωτής, αφού ενημερωθεί για τα δικαιώματά του, προβεί σε δήλωση με την οποία ζητεί να ακυρωθεί η εν λόγω ρήτρα. Εντούτοις, η αρχή της αντιμωλίας επιβάλλει, κατά γενικό κανόνα, στον εθνικό δικαστή που διαπίστωσε αυτεπάγγελτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας συμβατικής ρήτρας να ενημερώσει σχετικά τους διαδίκους και να τους παράσχει τη δυνατότητα να συζητήσουν επί αυτής κατ' αντιμωλία σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπει σχετικά το εθνικό δικονομικό δίκαιο.
- 2) Προκειμένου να εκτιμήσει τον ενδεχομένως καταχρηστικό χαρακτήρα της συμβατικής ρήτρας στην οποία στηρίζεται η αγωγή της οποίας έχει επιληφθεί, ο εθνικός δικαστής πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις υπόλοιπες ρήτρες της συμβάσεως.

(¹) ΕΕC 370 της 17.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Helga Petersen, Peter Petersen κατά Finanzamt Ludwigshafen

(Υπόθεση C-544/11) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιτρέπει τη χορήγηση απαλλαγής από τον φόρο για όσα εισοδήματα έχουν αποκτηθεί από δραστηριότητες ασκηθείσες σε άλλο κράτος στο πλαίσιο δράσεως αναπτυξιακής βοήθειας — Προϋποθέσεις — Εγκατάσταση του εργοδότη στην ημεδαπή — Μη χορήγηση όταν ο εργοδότης είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος)

(2013/C 114/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Helga Petersen, Peter Petersen

κατά

Finanzamt Ludwigshafen

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Ερμηνεία του άρθρου 56 ΣΛΕΕ — Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιτρέπει την απαλλαγή από τον φόρο για όσα εισοδήματα έχουν αποκτηθεί από εργασίες εκτελεσθείσες στην αλλοδαπή στο πλαίσιο δράσεως αναπτυξιακής βοήθειας — Εφαρμογή της απαλλαγής αυτής μόνο στις περιπτώσεις που ο εργοδότης είναι εγκατεστημένος στην εθνική επικράτεια

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντίκειται σε αυτό εθνική ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία τα εισοδήματα από μισθωτές δραστηριότητες που απέκτησε φορολογικός κάτοικος του κράτους μέλους αυτού ο οποίος υπέχει πλήρη φορολογική υποχρέωση απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος όταν ο εργοδότης είναι εγκατεστημένος στο εν λόγω κράτος μέλος, ενώ δεν απαλλάσσονται όταν ο εργοδότης είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération Cynologique Internationale κατά Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Υπόθεση C-561/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικά σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «τρίτος» — Δικαιούχος μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος]

(2013/C 114/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fédération Cynologique Internationale

κατά

Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιηθέν κείμενο) (EE L 78, σ. 1) — Παραποίηση/απομίμηση ή απειλή παραποίησης/απομίμησης κοινοτικού σήματος — Αποκλειστικό δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα — Η έννοια του όρου «τρίτος»

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, έχει την έννοια ότι το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου κοινοτικού σήματος να απαγορεύει σε πάντα τρίτο να κάνει χρήση, στο πλαίσιο των συναλλαγών, σημείων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με το σήμα του καταλαμβάνει και τον τρίτο δικαιούχο μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος, χωρίς να είναι αναγκαίο το τελευταίο αυτό σήμα να έχει κηρυχθεί προηγουμένως άκυρο.

⁽¹⁾ EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Patricia Dumont de Chassart κατά Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

(Υπόθεση C-619/11) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Άρθρα 72, 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 79, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Οικογενειακά επιδόματα για ορφανά — Συνυπολογισμός των περιόδων ασφαλίσεως και απασχολήσεως — Περίοδοι που συμπλήρωσε ο επιζών γονέας σε άλλο κράτος μέλος — Άρνηση λήψεως υπόψη]

(2013/C 114/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Patricia Dumont de Chassart

κατά

Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal du travail de Bruxelles — Ερμηνεία των άρθρων 17 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ, καθώς και των άρθρων 72 και 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Παροχές για ορφανά από το κράτος μέλος της κατοικίας — Παραδεκτό, υπό το πρίσμα των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, κοινοτικής διατάξεως που εξαρτά την απόκτηση του δικαιώματος για τη χορήγηση παροχών από τη συμπλήρωση συγκεκριμένων περιόδων ασφαλίσεως εκ μέρους του αποθανόντος γονέα, αποκλεισμένου του επιζώντος γονέα — Ευνοϊκότερη εθνική ρύθμιση που επιτρέπει επίσης στον επιζώντα γονέα την εφαρμογή των κανόνων εξομοιώσεως των περιόδων ασφαλίσεως — Λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση των εργαζομένων, επιζώντων γονέων, που έχουν ασκήσει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας — Δυσμενής διάκριση

Διατακτικό

Τα άρθρα 72, 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 79, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας

Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1399/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση που η εθνική νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει ότι τόσο ο αποθανών όσο και ο επιζών γονέας, όταν έχουν την ιδιότητα μισθωτού, δικαιούνται παροχές για ορφανά, οι εν λόγω διατάξεις επιβάλλουν να λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι ασφαλίσεως και απασχολήσεως που συμπλήρωσε ο επιζών γονέας σε άλλο κράτος μέλος, στο πλαίσιο του συνυπολογισμού των περιόδων που απαιτούνται για την απόκτηση του δικαιώματος χορηγήσεως παροχών στο πρώτο από τα εν λόγω κράτη μέλη. Στερείται συναφώς σημασίας το γεγονός ότι ο επιζών γονέας δεν μπορεί να επικαλεστεί την περίοδο ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που συμπλήρωσε στο συγκεκριμένο κράτος μέλος κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου που προβλέπει η εν λόγω εθνική νομοθεσία για την απόκτηση αυτού του δικαιώματος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 49 της 18.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Seven for all mankind LLC κατά Seven SpA — Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα — Στοιχείο «SEVEN» — Ομοιότητα των σημείων — Κίνδυνος συγχύσεως — Σχετικός λόγος απαραδέκτου)

(2013/C 114/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Seven for all mankind LLC (εκπρόσωποι: A. Gautier-Sauvagnac και B. Guimberteau, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Seven SpA (εκπρόσωπος: L. Trevisan, avvocato), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 6 Οκτωβρίου 2011, στην υπόθεση T-176/10, SEVEN κατά ΓΕΕΑ — SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND), και με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση R 1514/2008-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), της 28ης Ιανουαρίου 2010, περί απορριψεως της προσφυγής κατά της αποφάσεως με

την οποία ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών περιμετρικής απορρίψεως της ανακοπής που άσκησε ο δικαιούχος του διεθνούς εικονιστικού σήματος και των κοινοτικών εικονιστικών σημάτων που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «Seven», για τα προϊόντα των τάξεων 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 25 και 28, κατά της καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «SEVEN FOR ALL MANKIND», για τα προϊόντα των τάξεων 14 και 18 — Ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 — Παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως της ομοιότητας των σημείων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Seven for all mankind LLC να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Seven SpA.
- 3) Το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση Tribunal da Relação de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas κατά Autoridade da Concorrência

(Υπόθεση C-1/12) (¹)

(Σώμα εγκεκριμένων λογιστών — Ρύθμιση σχετική με το σύστημα υποχρεωτικής καταρτίσεως των εγκεκριμένων λογιστών — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Ένωση επιχειρήσεων — Περιορισμός του ανταγωνισμού — Δικαιολογίες — Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ)

(2013/C 114/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

κατά

Autoridade da Concorrência

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal da Relação de Lisboa — Ερμηνεία των άρθρων 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 101 και 102 ΣΛΕΕ — Έννοια της ενώσεως επιχειρήσεων — Σώμα εγκεκριμένων ελεγκτών — Δημιουργία συστήματος υποχρεωτικής επαγγελματικής καταρτίσεως για τα μέλη του οικείου συλλόγου — Αποκλειστική παροχή προγραμμάτων καταρτίσεως από τον οικείο σύλλογο — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

Διατακτικό

- 1) Ένας κανονισμός όπως ο σχετικός με την απόκτηση διδακτικών μονάδων (Regulamento da Formação de Créditos), που εκδόθηκε από επαγγελματικό σύλλογο όπως το Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (Σώμα εγκεκριμένων λογιστών), πρέπει να θεωρείται ως απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Το ότι ένας επαγγελματικός σύλλογος όπως το Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas υποχρεούται κατά νόμο να καθιερώνει σύστημα υποχρεωτικής καταρτίσεως προοριζόμενο για τα μέλη του δεν συνεπάγεται αποκλεισμό από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ των κανόνων που έχει θεσπίσει ο οικείος σύλλογος, εφόσον οι κανόνες αυτοί καταλογίζονται αποκλειστικώς σε αυτόν.

Το ότι οι εν λόγω κανόνες δεν έχουν άμεση επίδραση στην οικονομική δραστηριότητα των μελών του εν λόγω επαγγελματικού συλλόγου δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, εφόσον η παράβαση που προσάπτεται στον ίδιο αυτό επαγγελματικό σύλλογο αφορά αγορά στην οποία αυτός ασκεί οικονομική δραστηριότητα.

- 2) Ένας κανονισμός που καθιερώνει σύστημα υποχρεωτικής καταρτίσεως των εγκεκριμένων λογιστών προς εξασφάλιση της ποιότητας των υπηρεσιών που αυτοί παρέχουν, όπως είναι ο σχετικός με την απόκτηση διδακτικών μονάδων κανονισμός που εκδόθηκε από επαγγελματικό σύλλογο όπως το Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού απαγορευόμενο από το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, εφόσον, στοιχείο που πρέπει να εξακριβώσει το αιτούν δικαστήριο, καταργεί τον ανταγωνισμό σε σημαντικό τμήμα της σχετικής αγοράς προς όφελος του εν λόγω επαγγελματικού συλλόγου και επιβάλλει στο λοιπό τμήμα της αγοράς όρους εισάγοντες δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος των ανταγωνιστών του οικείου επαγγελματικού συλλόγου.

(¹) ΕΕ C 89 της 24.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Město Žamberk κατά Finanční ředitelství v Hradci Králové, vuv Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-18/12) ⁽¹⁾

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' — Απαλλαγή — Παροχή υπηρεσιών στενά συνδεδεμένων με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Άσκηση μη οργανωμένων και μη συστηματικών αθλητικών δραστηριοτήτων — Δημοτικό κολυμβητικό κέντρο)

(2013/C 114/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Město Žamberk

κατά

Finanční ředitelství v Hradci Králové, vuv Odvolací finanční ředitelství

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Nejvyšší správní soud — Ερμηνεία του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ.1) — Φοροαπαλλαγές — Παροχές υπηρεσιών συνδεδεμένων στενά με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Ενδεχόμενη παράνομη άσκηση αθλητικών δραστηριοτήτων αναψυχής σε κολυμβητικές εγκαταστάσεις (κολυμβητήριο) τις οποίες εκμεταλλεύεται ο Δήμος και στις οποίες υπάρχουν υποδομές για την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι αθλητικές δραστηριότητες που δεν είναι οργανωμένες, δεν ασκούνται σε συστηματική βάση και δεν έχουν ως σκοπό τη συμμετοχή σε αθλητικές διοργανώσεις μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «αθλητισμός» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι η πρόσβαση σε κολυμβητικό κέντρο το οποίο διαθέτει στους επισκέπτες όχι μόνο εγκαταστάσεις για την άσκηση αθλητικών δραστηριοτήτων αλλά προτείνει επίσης άλλες δραστηριότητες προς τέρψη και ανα-

ψυχή, μπορεί να συνιστά παροχή υπηρεσιών στενά συνδεδεμένων με τον αθλητισμό. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει, υπό το πρίσμα των ερμηνευτικών στοιχείων που του παρέσχε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την παρούσα απόφαση και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν η επίδικη παροχή έχει τέτοιο χαρακτήρα.

⁽¹⁾ EE C 98 της 31.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LN κατά Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Υπόθεση C-46/12) ⁽¹⁾

[Ιθαγένεια της Ένωσης — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρο 24, παράγραφοι 1 και 2 — Παρέκλιση από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κατά την παροχή σπουδαστικής βοήθειας αποτελούμενης από σπουδαστικές υποτροφίες ή δάνεια — Πολίτης της Ένωσης που σπουδάζει σε κράτος μέλος υποδοχής — Μισθωτή δραστηριότητα προγενέστερη και μεταγενέστερη της ενάρξεως των σπουδών — Κύριος σκοπός του ενδιαφερομένου κατά τη μετάβασή του στο κράτος μέλος υποδοχής — Συνέπειες ως προς την ιδιότητά του ως εργαζομένου και ως προς το δικαίωμα χρηματοδοτήσεως των σπουδών του]

(2013/C 114/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LN

κατά

Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (EE L 158, σ. 77) — Ίση μεταχείριση των πολιτών

της Ένωσης — Νομοθεσία κράτους μέλους η οποία παρέχει στους πολίτες της Ένωσης τη δυνατότητα λήψεως σπουδαστικής βοήθειας, όταν είναι μισθωτοί ή αυτοαπασχολούμενοι στο εν λόγω κράτος μέλος — Απόρριψη του αιτήματος πολίτη της Ένωσης, ο οποίος ήταν μισθωτός στο κράτος μέλος υποδοχής, να του χορηγηθεί υποτροφία, διότι κύριος σκοπός της επιστροφής του στο εν λόγω κράτος μέλος ήταν η παρακολούθηση σ' αυτό ενός προγράμματος σπουδών

Διατακτικό

Τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ έχουν την έννοια ότι η σπουδαστική βοήθεια, την οποία λαμβάνουν οι υπήκοοι ενός κράτους μέλους, δεν μπορεί να μην παρασχεθεί σε πολίτη της Ένωσης που σπουδάζει στο εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής, στο οποίο ασκεί παράλληλα μια πραγματική και ουσιαστική μισθωτή δραστηριότητα δυνάμει να του προσδώσει την ιδιότητα του «εργαζομένου» κατά την έννοια του άρθρου 45 ΣΛΕΕ. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προβεί στον αναγκαίο έλεγχο των πραγματικών περιστατικών προκειμένου να εξακριβώσει αν οι μισθωτές δραστηριότητες του προσφεύγοντος στην υπόθεση της κύριας δίκης αρκούν για να του προσδώσουν την ιδιότητα αυτή. Το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος μετέβη στο κράτος μέλος υποδοχής με κύριο σκοπό να παρακολουθήσει ένα πρόγραμμα σπουδών είναι άνευ σημασίας προκειμένου να καθοριστεί αν έχει την ιδιότητα του «εργαζομένου» κατά την έννοια του άρθρου 45 ΣΛΕΕ και αν, συνεπώς, δικαιούται την εν λόγω βοήθεια υπό τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν για τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας.

(¹) ΕΕ C 109 της 14.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky κατά Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Υπόθεση C-68/12) (¹)

(Έννοια του όρου «σύμπραξη» — Συμφωνία συναφθείσα μεταξύ διαφόρων τραπεζών — Ανταγωνίστρια επιχείρηση φερόμενη να λειτουργεί παρανόμως στη σχετική αγορά — Επίπτωση — Δεν υφίσταται)

(2013/C 114/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

κατά

Slovenská sporiteľňa, a.s.

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Ερμηνεία του άρθρου 101, παράγραφοι 1 και 3, της Συνθήκης ΛΕΕ — Έννοια του όρου «σύμπραξη» — Συμφωνία μεταξύ διαφόρων τραπεζών με σκοπό την καταγγελία και τη μη ανανέωση συμβάσεων τρεχόντων λογαριασμών με ανταγωνιστική επιχείρηση εγκατεστημένη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Αποτελέσματα, ως προς τον χαρακτηρισμό μιας συμπράξεως ως παράνομης, της μη αναφερομένης κατά τη σύναψη της συμφωνίας περιστάσεως ότι η ανταγωνίστρια επιχείρηση δεν λειτουργούσε νομίμως στην ως άνω αγορά

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι επιχείρηση θιγόμενη από συμφωνία συμπράξεως αποσκοπούσα στον περιορισμό του ανταγωνισμού φέρεται να λειτουργούσε παρανόμως στη σχετική αγορά κατά τον χρόνο συνάψεως αυτής της συμφωνίας συμπράξεως ουδόλως επηρεάζει το ζήτημα αν η εν λόγω σύμπραξη συνιστά παράβαση της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη συμφωνίας περί περιορισμού του ανταγωνισμού, δεν είναι απαραίτητο να αποδειχθεί η προσωπική συμπεριφορά του νόμιμου εκπροσώπου επιχείρησης ή η ύπαρξη ειδικής συμφωνίας με την οποία ο νόμιμος αυτός εκπρόσωπος επέτρεψε, παρέχοντας σχετική εντολή, τη συμπεριφορά του υπαλλήλου του που μετέσχε σε σύσκεψη με αντικείμενο επιζήμιο για τον ανταγωνισμό.
- 3) Το άρθρο 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι μπορεί να εφαρμοσθεί σε συμφωνία απαγορευόμενη από το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ μόνον όταν η επιχείρηση η οποία επικαλείται τη διάταξη αυτή έχει αποδείξει ότι πληρούνται οι τέσσερις σωρευτικές προϋποθέσεις που το άρθρο αυτό προβλέπει.

(¹) ΕΕ C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Mora IPR SRL κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Υπόθεση C-79/12) ⁽¹⁾

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 211 — Αναστολή καταβολής του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή)

(2013/C 114/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Mora IPR SRL

κατά

Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Curtea de Apel Alba Iulia — Ερμηνεία του άρθρου 211 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Ερμηνεία των άρθρων 26, παράγραφος 2, 28, 30 και 107 ΣΛΕΕ — Δικαίωμα των κρατών μελών να επιτρέπουν την αναστολή της καταβολής του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή — Επιτρεπτό εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως επιβάλλουσας μη προβλεπόμενη από την οδηγία προϋπόθεση για τη λήψη πιστοποιητικού αναστολής της καταβολής — Διαδοχικές τροποποιήσεις της νομοθεσίας απαλλάσσουσες από την καταβολή του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή μόνον ορισμένους υποχρεώτους του φόρου — Δυσμενής διάκριση — Παράβαση της απαγορεύσεως της επιβολής δασμών κατά την εισαγωγή

Διατακτικό

Το άρθρο 211 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντικείται σε αυτήν η εφαρμογή κανονιστικής ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά την αναστολή της καταβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας που οφείλεται για τα εισαγόμενα αγαθά από τη λήψη πιστοποιητικού το οποίο δεν προβλέπεται από την οδηγία αυτή, υπό τον όρον ότι οι προϋποθέσεις χορηγήσεως ενός τέτοιου πιστοποιητικού τηρούν την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 126 της 28.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Köln-Nord κατά Wolfram Becker

(Υπόθεση C-104/12) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Ανάγκη υπάρξεως ευθείας και άμεσης σχέσεως μεταξύ εισροών και εκροών — Κριτήριο καθορισμού της σχέσεως αυτής — Δικηγορικές υπηρεσίες παρασχεθείσες στο πλαίσιο ποινικής διώξεως για δωροδοκία, η οποία ασκήθηκε ατομικά κατά του διαχειριστή και βασικού εταίρου εταιρίας περιορισμένης ευθύνης)

(2013/C 114/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Köln-Nord

κατά

Wolfram Becker

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία των άρθρων 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 22, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Γένεση και έκταση του δικαιώματος προς έκπτωση — Προϋπόθεση ευθείας και άμεσης σχέσεως μεταξύ της οικονομικής δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο και της παροχής υπηρεσίας — Δικηγορικές υπηρεσίες παρασχεθείσες στο πλαίσιο ποινικής διώξεως για δωροδοκία, η οποία ασκήθηκε κατά του διαχειριστή και βασικού εταίρου εταιρίας περιορισμένης ευθύνης

Διατακτικό

Η ύπαρξη ευθείας και άμεσης σχέσεως μεταξύ ορισμένης πράξεως και του συνόλου της δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο, προκειμένου να καθορισθεί αν τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν «για την πραγματοποίηση των φορολογουμένων πράξεών του», κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115/EK του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, καθορίζεται βάσει του αντικειμενικού περιεχομένου του αγαθού ή της υπηρεσίας που έλαβε ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο.

Εν προκειμένω, η παροχή δικηγορικών υπηρεσιών, με σκοπό να αποτραπεί η επιβολή ποινικών κυρώσεων σε βάρος φυσικών προσώπων, διαχειριστών επιχειρήσεων του υποκειμένου στον φόρο, δεν παρέχει στην επιχείρηση αυτή το δικαίωμα να εκπέσει ως φόρο εισροών τον οφειλόμενο επί των εν λόγω παρασχεθεισών υπηρεσιών φόρο προστιθεμένης αξίας.

(¹) ΕΕ C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero per i beni e le attività culturali κ.λπ. κατά Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia κ.λπ.

(Υπόθεση C-111/12) (¹)

(Οδηγία 85/384/ΕΟΚ — Αμοιβαία αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής — Άρθρα 10 και 11, στοιχείο ζ' — Εθνική νομοθεσία με την οποία αναγνωρίζεται η ισοτιμία των πτυχίων αρχιτέκτονα και πολιτικού μηχανικού, αλλά επιτρέπεται μόνο στους αρχιτέκτονες η ανάληψη έργων σχετικών με κτίρια που έχουν χαρακτηριστεί μέρος της καλλιτεχνικής κληρονομιάς — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Κατάσταση αποκλειστικώς εσωτερική κράτους μέλους)

(2013/C 114/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

κατά

Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των άρθρων 10 και 11 της οδηγίας 85/384/ΕΚ του Συμβουλίου,

της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 223, σ. 15) — Αμοιβαία αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής — Εθνική νομοθεσία η οποία επιφυλάσσει στους αρχιτέκτονες την πραγματοποίηση εργασιών σε ακίνητα που αποτελούν μέρος της καλλιτεχνικής κληρονομιάς — Κατά περίπτωση εξακρίβωση της ικανότητας των προσώπων που διαθέτουν κτηθέντα σε άλλα κράτη μέλη διπλώματα αρχιτεκτονικής και μηχανικής να πραγματοποιούν τέτοιες εργασίες

Διατακτικό

Τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία πρόσωπα τα οποία διαθέτουν τίτλο χορηγηθέντα από κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους υποδοχής με τον οποίο παρέχεται η δυνατότητα ασκήσεως δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και μνημονεύομενο ρητώς στο εν λόγω άρθρο 11 μπορούν να ασκήσουν, σε αυτό το κράτος, δραστηριότητες που αφορούν κτίρια καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος μόνο αν αποδείξουν, ανάλογα με την περίπτωση, στο πλαίσιο ειδικής εξετάσεως της επαγγελματικής καταλληλότητάς τους, ότι διαθέτουν ιδιαίτερα προσόντα στον τομέα των πολιτιστικών αγαθών.

(¹) ΕΕ C 151 της 26.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-246/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Ναυπηγεία — Απόφαση που κηρύσσει ορισμένα μέτρα ενισχύσεων ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά — Προστασία των ουσιαστών συμφερόντων της εθνικής ασφάλειας — Συνθήκες ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά)

(2013/C 114/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ (εκπρόσωποι: Ι. Δρόσος και Β. Καραγιάννης, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Urraca Caviedes και Μ. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012, T-391/08, Ελληνικά Ναυπηγεία κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που είχε ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης E(2008)3118 τελικό, της 2ας Ιουλίου 2008, με την οποία κρίθηκαν ασύμβατες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που χορήγησαν οι ελληνικές αρχές στην επιχείρηση Ελληνικά Ναυπηγεία (Hellenic Shipyards «HSY»), στο πλαίσιο των τροποποιήσεων του αρχικού επενδυτικού προγράμματος για την αναδιάρθρωση των ναυπηγείων αυτών [κρατική ενίσχυση C-16/2004 (πρώην NN29/2004, CP 71/2002 και CP 133/2005)].

Διατακτικό

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 200 της 7.7.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Μαΐου 2012 η H-Holding AG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 2 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-594/11, H-Holding AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: H-Holding AG (εκπρόσωπος: R. Zánodný, advokát)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσης με διάταξη της 28ης Φεβρουαρίου 2013 και αποφάσισε ότι η αναρρεσείουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 5 Δεκεμβρίου 2012 — BDV Hungary Trading Kft., υπό εθελουσία εκκαθάριση, κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-563/12)

(2013/C 114/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναρρεσιβαλλομένη: BDV Hungary Trading Kft., υπό εθελουσία εκκαθάριση

Καθής και αναρρεσείουσα: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 15 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (στο εξής: προϊσχύσασα οδηγία ΦΠΑ), και το άρθρο 146 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: νέα οδηγία ΦΠΑ), την έννοια ότι η μεταφορά εκτός κοινοτικού εδάφους των αγαθών που προορίζονται για εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιείται εντός ορισμένης προθεσμίας προκειμένου να μπορεί να χαρακτηριστεί παράδοση απαλλασσόμενη του φόρου κατά την εξαγωγή;
- 2) Ασκούν επιρροή στην απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα οι ρήτρες του διεθνούς εμπορίου, το γεγονός ότι ο πωλητής, ο αγοραστής ή ο μεταφορέας ενήργησαν καλή ή κακή τη πίστη, με τη δέουσα επιμέλεια ή με ενδεχόμενη υπαιτιότητα, η περίοδος υποβολής της δηλώσεως ή το γεγονός ότι η μεταφορά των αγαθών πράγματι έλαβε χώρα εκπροθέσμως, αλλά εντός της αποσβεστικής προθεσμίας για την εκκαθάριση του φόρου;
- 3) Είναι συμβατό με τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας το να προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους επιπλέον προϋποθέσεις, πέραν των προβλεπομένων από τις οδηγίες, και να εξαρτά τον χαρακτηρισμό μιας εξαγωγής ως απαλλασσομένης του φόρου από αντικειμενικές προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και που δεν περιέχονται στις οδηγίες αυτές;
- 4) Έχουν τα άρθρα 15 της προϊσχύσασας οδηγίας ΦΠΑ και 131 και 273 της νέας οδηγίας ΦΠΑ την έννοια ότι, προς τον σκοπό της προλήψεως της φοροδιαφυγής, της καταχρήσεως και της φορολογικής απάτης, καθώς και της ορθής εκκαθαρίσεως και εισπράξεως του φόρου, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξαρτήσει την απαλλαγή των εξαγωγών από προϋποθέσεις όπως οι προβλεπόμενες από το άρθρο 11, παράγραφος 1, του νόμου LXXIV του 1992, περί του φόρου προστιθέμενης αξίας, και από το άρθρο 98, παράγραφος 1, του νόμου CXXVII του 2007, περί του φόρου προστιθέμενης αξίας;
- 5) Είναι σύμφωνος με τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης και με τις διατάξεις των οδηγιών ο αποχαρακτηρισμός από τη φορολογική αρχή της απαλλασσομένης του φόρου εξαγωγής, λόγω μη πληρώσεως των προϋποθέσεων που δεν περιέχονται στα άρθρα 15 και 146 των οδηγιών, και η απαίτηση από

τον υποκείμενο στον φόρο να καταβάλει τον φόρο αυτόν; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιες συνθήκες είναι αυτό δυνατόν;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

(²) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 31 Δεκεμβρίου 2012 — Dutka József κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Υπόθεση C-614/12)

(2013/C 114/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Dutka József

Εναγόμενο: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 6 ΣΕΕ και 30 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τυγχάνει εφαρμογής το δικαίωμα της Ένωσης και συγκεκριμένα το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, σε περίπτωση που το εθνικό δικαίωμα προβλέπει την αυτόματη ή μέσω δικαστικής διατάξεως λύση εργασιακής σχέσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 30 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι απαγορεύει την ανατιολόγητη απόλυση, ή ότι την επιτρέπει, στον βαθμό που επιτάσσει οι λόγοι της απολύσεως να συνάγονται σαφώς από το έγγραφο καταγγελίας της εργασιακής σχέσεως και ο εργαζόμενος να μπορεί να ελέγξει το βάσιμο και λυσιτελή χαρακτήρα τους;
- 3) Στην περίπτωση αυτή, είναι αντίθετη προς την υποχρέωση αιτιολογήσεως των απολύσεων που επιβάλλει το άρθρο 30 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική διάταξη που παρέχει στο κράτος μέλος τη δυνατότητα να παύει (απολύει) ανατιολόγητα τους εργαζομένους αποκλειστικώς όταν πρόκειται για εργασιακή σχέση στο πλαίσιο της οποίας το κράτος ενεργεί υπό την ιδιότητα του εργοδότη μέσω των διοικητικών του οργάνων;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 3 Ιανουαρίου 2013 — Ferenc Tibor Kovács κατά Vas Megyei Rendőrfőkapitányság

(Υπόθεση C-5/13)

(2013/C 114/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ferenc Tibor Kovács

Καθής: Vas Megyei Rendőrfőkapitányság

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι κανόνες για την απαγόρευση των διακρίσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων καθώς και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη την έννοια ότι απαγορεύουν διάταξη κράτους μέλους όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 25/B του νόμου I του 1988 περί οδικής κυκλοφορίας, το οποίο ορίζει ότι στο οδικό δίκτυο της Ουγγαρίας επιτρέπεται να κυκλοφορούν τα οχήματα που έχουν εφοδιαστεί με άδεια και πινακίδες κυκλοφορίας χορηγηθείσες από τις ουγγρικές αρχές, η δε συνδρομή των προϋποθέσεων παρεκκλίσεως από την εν λόγω διάταξη μπορεί να αποδεικνύεται μόνον κατά τη διάρκεια σχετικού ελέγχου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH κατά Technische Universität Hamburg-Harburg

(Υπόθεση C-15/13)

(2013/C 114/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Datenlotsen Informationssysteme GmbH.

Καθής η αίτηση: Technische Universität Hamburg-Harburg

Προσεπικληθείσα: Hochschul-Informations-System GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει ως «δημόσια σύμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) να θεωρηθεί και μια σύμβαση στο πλαίσιο της οποίας ο εργοδότης δεν ελέγχει μεν τον εργολήπτη σαν να ήταν δική του υπηρεσία, ωστόσο, τόσο ο εργοδότης όσο και ο εργολήπτης ελέγχονται από τον ίδιο φορέα, ο οποίος αποτελεί αναθέτουσα αρχή κατά την έννοια της οδηγίας 2004/18, ο δε εργοδότης καθώς και ο εργολήπτης δραστηριοποιούνται κατ' ουσία για τον κοινό τους φορέα [οριζόντια σύμβαση οιονει αυτεπιστασίας (in house)];

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Πρέπει ο έλεγχος που ασκείται σαν να επρόκειτο για ίδια υπηρεσία να εκτείνεται στο σύνολο της δραστηριότητας του εργολήπτη ή αρκεί να περιορίζεται στον τομέα των προμηθειών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 134, σ. 114.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Simon, Evers & Co GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Υπόθεση C-21/13)

(2013/C 114/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Simon, Evers & Co GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι άκυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 499/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1174/2005 στις εισαγωγές τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που προέρχονται από την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται

ως καταγωγής Ταϊλάνδης είτε όχι για τον λόγο ότι η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη τις προκείμενες από το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾ προϋποθέσεις για τη διαπίστωση της καταστρατηγήσεως μέτρων σχετικά με δασμούς αντιντάμπινγκ, έκανε δεκτή την ύπαρξη καταστρατηγήσεως εξαιτίας και μόνον του γεγονότος ότι μετά τη θέσπιση των μέτρων αυξήθηκε σημαντικά ο όγκος των σχετικών εξαγωγών από την Ταϊλάνδη, παρότι η Επιτροπή δεν προέβη σε περαιτέρω συγκεκριμένες διαπιστώσεις, προβάλλοντας έλλειψη συνεργασίας εκ μέρους των ταϊλανδών εξαγωγέων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 151, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 2013 η Groupement des cartes bancaires (CB) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-491/07, CB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσίων: Groupement des cartes bancaires (CB) (εκπρόσωποι: F. Pradelles, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, BNP Paribas, BPCE, πρώην Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Αιτήματα του ανααιρεσείουτος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-491/07, CB κατά Επιτροπής·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αποφανθεί αυτό εκ νέου, εκτός αν το Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί ώστε να ακυρώσει την απόφαση C(2007) 5060 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires «CB»·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσίων ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

Πρώτον, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνες περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά την έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού εξ αντικειμένου.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνες περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσον αφορά το περιεχόμενο των μέτρων του Groupement des cartes bancaires «CB» (στο εξής: όμιλος). Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο προέβη ιδίως σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας σχετικά με την έννοια της πρακτικής που περιορίζει τον ανταγωνισμό εξ αντικειμένου, κρίνοντας ότι τα προαναφερθέντα μέτρα συνιστούσαν περιορισμό εξ αντικειμένου, ενώ τα ως άνω μέτρα αυτά καθεαυτά δεν ενείχαν επαρκώς βλαπτικό για τον ανταγωνισμό χαρακτήρα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε και σε άλλες πλάνες περί το δίκαιο καθόσον έλαβε υπόψη το ιστορικό της λήψεως των μέτρων. Ειδικότερα, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας όσον αφορά την έννοια της αποφάσεως ενώσεως επιχειρήσεων, ως έκφραση της βουλήσεως του ομίλου, και παραμόρφωσε τα τεθέντα στη διάθεσή του αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδώσει στον όμιλο πρόθεση βλάβης του ανταγωνισμού κατά τη λήψη των εν λόγω μέτρων.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνες περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε ό,τι αφορά τους σκοπούς των μέτρων του ομίλου. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας, κρίνοντας ότι η καταπολέμηση του παρασιτισμού, που είναι θεμιτός σκοπός ο οποίος επιδιωκόταν από τα μέτρα τα οποία θέσπισε ο όμιλος και ο οποίος αναγνωρίζεται από το Γενικό Δικαστήριο, μπορούσε να ληφθεί υπόψη μόνον κατά το στάδιο του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ αντί του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε εξάλλου σε πλάνες περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσον αφορά το κατάλληλο πλαίσιο για τα μέτρα του ομίλου. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας όσον αφορά τη συνεκτίμηση του νομικού πλαισίου, πλανώμενο ως προς την υποχρέωσή του να λάβει υπόψη την παγιωμένη πείρα. Ιδίως προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2008, C-209/07, Beef Industry Development και Barry Brothers, επιζητώντας να μεταφέρει την ως άνω απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση, ενώ οι δύο περιπτώσεις είναι τελείως διαφορετικές. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλές πλάνες περί το δίκαιο κατά τη συνεκτίμηση του οικονομικού πλαισίου και της διττής λειτουργίας της αγοράς στην υπό κρίση διαφορά. Το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τέλος τη νομολογία

όσον αφορά τη φύση και την έκταση του ελέγχου του επί των περιπλοκών οικονομικών εκτιμήσεων, μη προβαίνοντας σε ελάχιστο έλεγχο όπως υποχρεούται.

Δεύτερον, ο αναιρεσείων φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνες περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά την έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού εκ του αποτελέσματος. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνες περί το δίκαιο κατά την εξέταση των αποτελεσμάτων των μέτρων του ομίλου. Ειδικότερα, μη απαντώντας στους λόγους ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε ο αναιρεσείων όσον αφορά τα δήθεν αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα των μέτρων, παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, μη ακυρώνοντας τη διαταγή που περιέχεται στο άρθρο 2, εδάφιο 2, της αποφάσεως C(2007) 5060 τελικό της Επιτροπής. Η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας συνάγεται από τη διατήρηση σε ισχύ της διαταγής της Επιτροπής ενώ η διαταγή αυτή όχι μόνο δεν ήταν απαραίτητη για να τεθεί τέρμα στην παράβαση που δήθεν διαπιστώθηκε, αλλά ήταν και δυσανάλογη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, μη ακυρώνοντας την ως άνω διαταγή, ενώ το γράμμα της είναι γενικό και ασαφές, κρατώντας έτσι τον όμιλο σε αβεβαιότητα όσον αφορά τα μέτρα που μπορεί να λάβει προκειμένου να καταπολεμήσει τον παρασιτισμό και να φροντίσει για την προστασία του συστήματος «CB».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2013 — Markus Weiss κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-68/13)

(2013/C 114/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Markus Weiss

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι έκτακτες περιστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (!) να αφορούν ευθέως την πτήση για την οποία είχε γίνει η κράτηση;

- 2) Για την περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση: Πόσες προηγούμενες διαδοχικές πτήσεις του αεροσκάφους που χρησιμοποιείται για την προγραμματισμένη πτήση μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ό,τι αφορά τη συνδρομή εκτάκτων περιστάσεων; Υπάρχει χρονικό όριο όσον αφορά τη συνεκτίμηση εκτάκτων περιστάσεων που ανέκυψαν στο πλαίσιο προηγούμενων διαδοχικών πτήσεων; Αν υπάρχει τέτοιο όριο, πώς πρέπει να υπολογίζεται;
- 3) Για την περίπτωση που για τη μεταγενέστερη πτήση λαμβάνεται υπόψη και οι έκτακτες περιστάσεις που ανακύπτουν σε προηγούμενες διαδοχικές πτήσεις: Πρέπει τα εύλογα μέτρα τα οποία οφείλει να λάβει ο πραγματικός αερομεταφορέας κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού να έχουν ως αντικείμενο μόνο την αποτροπή των εκτάκτων περιστάσεων ή και την αποφυγή μιας μεγάλης καθυστέρησης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) στις 15 Φεβρουαρίου 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers κατά Selver Saciri κ.λπ.

(Υπόθεση C-79/13)

(2013/C 114/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Εφεσίβλητοι: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (εκπροσωπούμενος από τον Selver Saciri και την Danijela Dordevic), Sanela Saciri (εκπροσωπούμενη από τον Selver Saciri και την Danijela Dordevic), Denis Saciri (εκπροσωπούμενος από τον Selver Saciri και την Danijela Dordevic) και Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όταν κράτος μέλος επιλέγει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/9/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, να διασφαλίσει την υλική στήριξη υπό τη μορφή οικονομικού βοηθήματος, εξακολουθεί το κράτος μέλος να έχει ευθύνη να μεριμνά ώστε ο υποψήφιος-αιτών άσυλο να μπορεί, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, να τύχει των προβλεπόμενων από την οδηγία

ελάχιστων μέτρων προστασίας, όπως αυτά περιλαμβάνονται στα άρθρα της 13, παράγραφοι 1 και 2, και 14, παράγραφοι 1, 3, 5 και 8;

- 2) Πρέπει το οικονομικό βοήθημα που προβλέπεται από το άρθρο 13, παράγραφος 5, της οδηγίας να χορηγείται από την ημερομηνία της αιτήσεως ασύλου και της αιτήσεως υποδοχής ή από την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας ή ακόμη από άλλη ημερομηνία; Πρέπει το οικονομικό βοήθημα να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να επιτρέπει στον αιτούντα άσυλο, σε περίπτωση ελλείψεως υλικών συνθηκών υποδοχής που προσφέρονται από το κράτος μέλος ή από φορέα ορισθέντα από το κράτος μέλος, να διασφαλίζει ανά πάσα στιγμή ο ίδιος τη στέγασή του, εν ανάγκη μέσω διαμονής σε ξενοδοχείο, αναμένοντας να του προσφερθεί μόνιμη στέγη ή να μπορέσει να αποκτήσει ο ίδιος μια πιο οριστική στέγη;
- 3) Είναι συμβατό με την οδηγία να παρέχει κράτος μέλος τις υλικές συνθήκες υποδοχής μόνο στο μέτρο που οι υπάρχουσες δομές υποδοχής που έχουν δημιουργηθεί από το κράτος μπορούν να διασφαλίσουν τη στέγαση αυτή και να παραπέμψει τον αιτούντα άσυλο, ο οποίος δεν βρίσκεται θέση εκεί, στην παροχή βοήθειας, όπως αυτή είναι διαθέσιμη για όλους τους κατοίκους του κράτους, και τούτο χωρίς να έχουν προβλεφθεί οι αναγκαίοι νομικοί κανόνες και αναγκαίες δομές ώστε φορείς που δεν έχουν ιδρυθεί από το ίδιο το κράτος να είναι όντως σε θέση να παρέχουν, σε σύντομο χρονικό διάστημα, αξιοπρεπή υποδοχή στους αιτούντες άσυλο;

(¹) Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18).

Προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2013

(Υπόθεση C-81/13)

(2013/C 114/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Murrell, A. Dashwood QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2012/776/ΕΕ του Συμβουλίου, για τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του συμβουλίου σύνδεσης, το οποίο συγκροτήθηκε με τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης (¹).

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Με την ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή του, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί την ακύρωση, κατά το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, της αποφάσεως 2012/776/ΕΕ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2012, για τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του συμβουλίου σύνδεσης, το οποίο συγκροτήθηκε με τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.
- 2) Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο:
 - i) να ακυρώσει την απόφαση·
 - ii) να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το άρθρο 48 ΣΛΕΕ είναι η ουσιαστική νομική βάση, την οποία καθορίζει η απόφαση.
- 4) Η πρόταση αποφάσεως του συμβουλίου σύνδεσης, η οποία προσαρτάται στην απόφαση του Συμβουλίου, καταργεί και αντικαθιστά την απόφαση 3/80 του συμβουλίου σύνδεσης σχετικά με την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζόμενους και τα μέλη των οικογενειών τους.
- 5) Το Ηνωμένο Βασίλειο διατείνεται ότι το άρθρο 48 ΣΛΕΕ δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως ουσιαστική νομική βάση μέτρου το οποίο καλείται να έχει τέτοιου είδους συνέπειες. Πρόκειται για διάταξη με σκοπό τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηκόων των κρατών μελών εντός της εσωτερικής αγοράς. Η προσήκουσα νομική βάση είναι το άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Το άρθρο αυτό παρέχει την εξουσία για τη θέσπιση μέτρων στον τομέα του «καθορισμού των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των όρων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή στα άλλα κράτη μέλη». Η απόφαση του Συμβουλίου αποτελεί ακριβώς τέτοιου είδους μέτρο.
- 6) Το άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ περιλαμβάνεται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ. Κατά το πρωτόκολλο υπ' αριθ. 21 των Συνθηκών, τα θεσπιζόμενα δυνάμει του τίτλου V μέτρα δεν έχουν εφαρμογή στο Ηνωμένο Βασίλειο (ή στην Ιρλανδία) εκτός αν το κράτος αυτό κοινοποιήσει την πρόθεσή του να «λάβει μέρος» σε αυτά. Με την εσφαλμένη επιλογή του άρθρου 48 ΣΛΕΕ, αντί του άρθρου 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, ως ουσιαστικής νομικής βάσης της αποφάσεως, το Συμβούλιο αρνήθηκε να αναγνωρίσει το δικαίωμα του Ηνωμένου Βασιλείου να μη λάβει μέρος στη θέσπιση της αποφάσεως και να μη δεσμεύεται από αυτή.
- 7) Συνεπώς, ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 2012/776/ΕΕ του Συμβουλίου για τον λόγο ότι εκδόθηκε βάσει εσφαλμένης νομι-

κής βάσης, με συνέπεια να μην αναγνωρισθούν τα δυνάμει του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 21 δικαιώματα του Ηνωμένου Βασιλείου.

- 8) Προς στήριξη της απόψεώς του, το Ηνωμένο Βασίλειο βασίζεται στις ρητές διατάξεις των άρθρων 48 και 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενων στο πλαίσιο της Συνθήκης και υπό το πρίσμα της νομολογίας. Εξάλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο στηρίζεται στο γεγονός ότι η απόφαση 2012/776/ΕΕ του Συμβουλίου ταυτίζεται πρακτικά με εννέα αποφάσεις του Συμβουλίου, οι οποίες εκδόθηκαν δυνάμει άλλων συμφωνιών σύνδεσης βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 2, στοιχείο β'.

(¹) ΕΕ L 340, σ.19.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbetsdomstolen (Σουηδία) στις 19 Φεβρουαρίου 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet κατά Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Υπόθεση C-83/13)

(2013/C 114/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbetsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Εναγόμενοι: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει ο προβλεπόμενος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ κανόνας περί της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών, συνεπώς και των υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών — του οποίου αντίστοιχος κανόνας υπάρχει στη Συνθήκη ΕΚ — εφαρμογή σε μια εταιρία με έδρα σε κράτος της ΕΖΕΣ, όσον αφορά τη δραστηριότητά της που συνίσταται στην παροχή μεταφορικών υπηρεσιών εντός κράτους μέλους της ΕΚ ή κράτους μέλους της ΕΖΕΣ, χρησιμοποιώντας ένα πλοίο το οποίο έχει νηολογηθεί σε τρίτη χώρα εκτός της ΕΚ και του ΕΟΧ και φέρει τη σημαία της χώρας αυτής;

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2013 η 1. garantovaná a.s. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-392/09, 1. garantovaná a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: 1. garantovaná a.s. (εκπρόσωποι: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt, P. Lasok QC, J. Holmes, Barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-392/09 καθόσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·

— να κρίνει τον ως άνω λόγο βάσιμο·

— να μειώσει το ύψος του προστίμου στο ποσό των 2,1 εκατομμυρίων ευρώ, τα οποία αντιστοιχούν στο 10 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η ανααιρεσείουσα το 2008, όπως διαλαμβάνεται στη σκέψη 84 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά της έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη απορρίπτοντας τον προβληθέντα από αυτήν δεύτερο λόγο ακυρώσεως.

Το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ ορίζει ότι «...το πρόστιμο δεν υπερβαίνει το 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών [της συγκεκριμένης επιχειρήσεως] κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος». Το «προηγούμενο οικονομικό έτος» είναι το αμέσως προηγούμενο πλήρες οικονομικό έτος πριν την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού και επιβάλλεται πρόστιμο.

Στην εν προκειμένω υπόθεση ο «κύκλος εργασιών κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος» ήταν εκείνος του 2008 και όχι ο κύκλος εργασιών που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή. Αποτέλεσμα της χρή-

σεως του κύκλου εργασιών του 2007 ήταν η διόγκωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην Garantovaná ώστε να αντιστοιχεί σε λίγο κάτω από το 100 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήσε το αμέσως προηγούμενο της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής (22 Ιουλίου 2009) οικονομικό έτος.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η χρήση του κύκλου εργασιών του 2007 εκ μέρους της Επιτροπής προσκρούει στο σαφές γράμμα και σκοπό του άρθρου 23, παράγραφος 2, και είναι παράνομη. Όπως προβλήθηκε με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της Garantovaná ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το ύψος του προστίμου θα πρέπει, ως εκ τούτου, να μειωθεί είτε κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, είτε με άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κατά τα άρθρα 261 ΣΛΕΕ και 31 του κανονισμού 1/2003.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-103/08, Versalis SpA, πρώην Polimeri Europa SpA, Eni SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, G. Conte, R. Striani)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Versalis SpA, πρώην Polimeri Europa SpA, Eni SpA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθ' ο μέρος μειώνει σε 106 200 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής στην Eni και στην Versalis·

— να απορρίψει εν όλω την προσφυγή που ασκήθηκε πρωτοδικώς·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- i) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Επί ως εκ του ότι προέβη σε αύξηση, λόγω υποτροπής, του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως στην Επί και στην Versalis για δύο παραβάσεις που διαπράχθηκαν κατά το παρελθόν από εταιρίες ελεγχόμενες κατά 100 % ή σχεδόν κατά 100 % από την Επί, καίτοι οι δύο αποφάσεις της Επιτροπής, με τις οποίες είχαν διαπιστωθεί οι παραβάσεις αυτές, δεν απευθύνονταν στην Επί (η οποία δεν είχε λάβει, ως εκ τούτου, ανακοίνωση αιτιάσεων όσον αφορά τις εν λόγω παραβάσεις). Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι, όσον αφορά τον καταλογισμό στους ενδιαφερομένους της υπέρξεως υποτροπής, τα δικαιώματα άμυνας διασφαλίζονται εάν η Επιτροπή, κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο αυτή αναγγέλλει την πρόθεσή της να καταλογίσει στους ενδιαφερομένους την ύπαρξη υποτροπής, παράσχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να κάνει δεκτό ότι η Επιτροπή, καταλογίζοντας στους ενδιαφερομένους την ύπαρξη υποτροπής λόγω μεταγενέστερης παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, δεν επιβάλλει αναδρομικώς κυρώσεις για την πρώτη παράβαση, αλλά συνάγει απλώς τις συνέπειες από το γεγονός ότι η ίδια επιχείρηση (οικονομική οντότητα) διέπραξε νέα παράβαση.
- ii) Το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του και παραβίασε την αρχή της διαθέσεως, το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθώς και τα άρθρα 44, παράγραφος 1, και 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον εξέτασε ένα νομικό ζήτημα (σχετικά με τη φερόμενη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως κατά τον υπολογισμό του προστίμου) το οποίο δεν είχε προβληθεί από τις προσφεύγουσες πρωτοδικώς με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο της προσφυγής.
- iii) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τον «συντελεστή πολλαπλασιασμού» προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος και η απόφασή του πάσχει λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το περιθώριο διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η Επιτροπή για τον καθορισμό των προστίμων υπό το πρίσμα των κρίσιμων περιστάσεων, υποχρεώνοντας την Επιτροπή να προβεί σε έναν αμιγώς μαθηματικό υπολογισμό για να καθορίσει τον συντελεστή πολλαπλασιασμού που πρέπει να εφαρμοστεί επί της Επί και της Versalis. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε εσφαλμένως από την Επιτροπή να διασφαλίσει την ύπαρξη άμεσης αναλογίας μεταξύ των ποσοστών αυξήσεως του προστίμου προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος και των κύκλων εργασιών των επιχειρήσεων, και όχι μεταξύ των συντελεστών πολλαπλασιασμού ή μεταξύ των προστίμων που προκύπτουν από την εφαρμογή των συντελεστών πολλαπλασιασμού (των πολλαπλασιασθέντων προστίμων), αφενός, και του συνολικού κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων, αφετέρου.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-100/13)

(2013/C 114/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η καθής αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών⁽¹⁾, ιδίως δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, καθόσον οι γερμανικές αρχές χρησιμοποιούν τους καταλόγους κανόνων δόμησης για να απαιτούν συμπληρωματικές άδειες για την πραγματική πρόσβαση στην αγορά και τη χρήση οικοδομικών υλικών, αντί να δέχονται τις απαραίτητες μεθόδους και τα κριτήρια αξιολογήσεως στο πλαίσιο των εναρμονισμένων ευρωπαϊκών προτύπων.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η καθής παρέβη τα άρθρα 4 και 6 της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ. Η χρήση καταλόγων κανόνων δόμησης έχει ως αποτέλεσμα να απαιτούνται πρόσθετες προηγούμενες άδειες για την πραγματική πρόσβαση στην αγορά και τη χρήση των προϊόντων αυτών. Πολλές περιπτώσεις δεν αφορούν τυχόν απαιτήσεις σε σχέση με νέα χαρακτηριστικά. Αντιθέτως, διατηρούνται απαιτήσεις τεθείσες ήδη προ της εναρμονίσεως, οι οποίες μπορούσαν και έπρεπε να καλυφθούν μέσω της χρήσεως των απαιτητών μεθόδων και των κριτηρίων αξιολογήσεως στο εναρμονισμένο πλαίσιο.

⁽¹⁾ ΕΕ 1989, L 40, σ. 12.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 —
Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-93/10) ⁽¹⁾

(REACH — Χαρακτηρισμός της πίσσας από λιθανθρακό-
πισσα υψηλής θερμοκρασίας ως ουσίας λίαν ανησυχητικής
— Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής —
Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα
— Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση
— Αναλογικότητα)

(2013/C 114/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Ισπανία)· Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Κάτω Χώρες)· Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία)· Industrial Química del Nalón, SA (Οβιέδο, Ισπανία)· Koppers Denmark A/S (Nyborg, Δανία)· Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο)· Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Γερμανία)· Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο)· και Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Πολωνία) (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar, solicitor, στη συνέχεια K. Van Maldegem και R. Cana)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (εκ-
πρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere, επικουρούμενοι από τον J.
Stuyck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως του ΕΟΧΠ, που δημο-
σιεύθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2010, με την οποία η πίσσα από
λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας (ΕΚ 266-028-2) καταχωρί-
στηκε ως ουσία πληρούσα τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονι-
σμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση,
την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημι-
κών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού
Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση
της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού
(ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94
της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβου-
λίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ,
93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1), σύμφωνα με το
άρθρο 59 του κανονισμού αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τις Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals
BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Den-
mark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers
Belgium NV και Rütgers Poland sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 —
Rütgers Germany κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-94/10) ⁽¹⁾

(REACH — Χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακένιου ως
ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως —
Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περι-
λαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός —
Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)

(2013/C 114/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Γερ-
μανία)· Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο)· Deza, a.s. (Valašske
Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία)· Industrial Química del Nalón, SA
(Οβιέδο, Ισπανία)· και Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Bara-
cald, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Van Maldegem, R. Cana,
δικηγόροι, και P. Sellar, solicitor, στη συνέχεια K. Van Maldegem
και R. Cana)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (εκ-
πρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere, επικουρούμενοι από τον J.
Stuyck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως του ΕΟΧΠ, που
δημοσιεύθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2010, με την οποία το έλαιο
ανθρακένιου (ΕΚ 292-602-7) καταχωρίστηκε ως ουσία πληρούσα
τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμ-
βρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση
και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για
την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων
καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για
την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και

του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1), σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA και Bilbaina de Alquitranes, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Cindu Chemicals κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-95/10) (¹)

(REACH — Χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακενίου με χαμηλή περιεκτικότητα ανθρακενίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)

(2013/C 114/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Κάτω Χώρες)· Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία)· Koppers Denmark A/S (Nyborg, Δανία)· και Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar, solicitor, στη συνέχεια K. Van Maldegem και R. Cana)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere, επικουρούμενοι από τον J. Stuyck, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Oliver και G. Wilms, στη συνέχεια P. Oliver και E. Manhaeve, επικουρούμενοι από την K. Sawyer, barrister, στη συνέχεια από P. Oliver και E. Manhaeve)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως του ΕΟΧΠ, που δημοσιεύθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2010, με την οποία το έλαιο ανθρακενίου με χαμηλή περιεκτικότητα σε ανθρακένιο (ΕΚ 292 604 8) καταχωρίστηκε ως ουσία πληρούσα τα κριτήρια του

άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1), σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S και Koppers UK Ltd φέρουν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-96/10) (¹)

[REACH — Χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακενίου (πάστα ανθρακενίου) ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Κανονιστική πράξη μη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα]

(2013/C 114/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Γερμανία)· Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο)· Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία)· Koppers Denmark A/S (Nyborg, Δανία)· και Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar, solicitor, στη συνέχεια K. Van Maldegem και R. Cana)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere, επικουρούμενοι από τον J. Stuyck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως του ΕΟΧΠ, που δημοσιεύθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2010, με την οποία το έλαιο ανθρακενίου (πάστα ανθρακενίου) (ΕΚ 292-603-2) καταχωρίστηκε ως ουσία πληρούσα τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1), σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S και Koppers UK Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2013 — Mayer Naman κατά ΓΕΕΑ — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Υπόθεση T-498/10) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα David Mayer — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Αίτημα περί αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως υποβληθέν για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Εκπρόθεσμο — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αριθ. 207/2009]

(2013/C 114/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: David Mayer Naman (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικά, S. Sutti, S. Cazzaniga και V. Fedele, στη συνέχεια V. Fedele και M. Spolidoro, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Daniel e Mayer Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Andreolini και A. Parini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 413/2009-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Daniel e Mayer Srl και του David Mayer Naman.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον David Mayer Naman στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Acino κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-539/10) (¹)

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Αναστολή της διαθέσεως στην αγορά και ανάκληση ορισμένων παρτίδων φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική ουσία Clopidogrel — Τροποποίηση της άδειας διαθέσεως στην αγορά — Απαγόρευση διαθέσεως των φαρμάκων στην αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 και οδηγία 2001/83/ΕΚ — Αναλογικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2013/C 114/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Acino AG, πρώην Acino Pharma GmbH (Miesbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Buchner και E. Burk, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann και M. Šimerdová, στη συνέχεια B.-R. Killmann και M. Šimerdová)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 29ης Μαρτίου και της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 για την αναστολή της διαθέσεως στην αγορά των φαρμάκων που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και περιέχουν τη δραστική ουσία Clopidogrel η οποία έχει παρασκευασθεί σε ορισμένο τόπο, για την ανάκληση των παρτίδων των φαρμάκων αυτών από την αγορά, για την τροποποίηση των αδειών διαθέσεως στην αγορά καθώς και για την απαγόρευση διαθέσεως των εν λόγω φαρμάκων στην αγορά.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής στο μέτρο που βάλλει κατά των αποφάσεων C(2010) 2204 και C(2010) 2208 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2010, και κατά των αποφάσεων C(2010) 6429 και C(2010) 6436 της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2010.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Acíno AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — Schönberger κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-186/11) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Δικαίωμα αναφοράς — Αναφορά προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Αναφορά που χαρακτηρίστηκε ως παραδεκτή — Απόφαση που περατώνει τη διαδικασία αναφοράς — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2013/C 114/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Peter Schönberger (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: O. Mader, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Waldherr και U. Rösslein)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της επιτροπής αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Ιανουαρίου 2011, με την οποία περατώθηκε η εξέταση της αναφοράς, χαρακτηριθείσας ως παραδεκτής και υποβληθείσας από τον προσφεύγοντα στις 2 Οκτωβρίου 2010 (αναφορά υπ' αριθ. 1188/2010).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Ο Peter Schönberger θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 — FairWild Foundation κατά ΓΕΕΑ — Wild (FAIRWILD)

(Υπόθεση T-247/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση στην οποία αναφέρεται η Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Λεκτικό σήμα FAIRWILD — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα WILD — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2013/C 114/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FairWild Foundation (Weinfelden, Ελβετία) (εκπρόσωποι: P. Neuwald και S. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: K. Klüpfel)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Franke, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Μαρτίου 2011 (υπόθεση R 1014/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Rudolf Wild GmbH & Co. KG και της FairWild Foundation.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη FairWild Foundation στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 238 της 13.8.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 —
Πολωνία κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-370/11) ⁽¹⁾

(Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Μεταβατικοί κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής από το 2013 — Εφαρμοστέοι δείκτες αναφοράς για τον υπολογισμό της κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα)

(2013/C 114/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma και M. Nowacki)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White, K. Herrmann και K. Mifsud-Bonnici)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 290 της 1.10.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013 —
Di Tullio κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-39/12 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Άδεια προς εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων — Άρθρο 18, πρώτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΑΠ) — Διαχρονικά αποτελέσματα αποφάσεως]

(2013/C 114/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Roberto Di Tullio (Rovigo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, S. Woog και T. Bontinck, στη συνέχεια T. Bontinck, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και V. Joris)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2011, F-119/10, Di Tullio κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Ο Roberto Di Tullio φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 14.4.2012.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου
2013 — Castiglioni κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-591/10) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία διαγωνισμού — Κατασκευή, ανακαίνιση και συντήρηση κτιρίων και υποδομών στην έδρα του Κοινού Κέντρου Ερευνών στην Ispra — Κριτήρια επιλογής — Απόρριψη της προσφοράς υποψηφίου και απόφαση να κατακυρωθεί η σύμβαση σε άλλον υποψήφιο — Νέοι λόγοι — Προσφυγή που είναι εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη)

(2013/C 114/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Turri, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Delaude και N. Bambara, στη συνέχεια S. Delaude και F. Moro, επικουρούμενοι από τον D. Gullo, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως, πρώτον, της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο πλαίσιο του διαγωνισμού ISM/2010/C05/004/0C για τη σύναψη πολλαπλής συμφωνίας-πλαisiού με αντικείμενο την εκτέλεση εργασιών κατασκευής, ανακαινίσεως και συντηρήσεως κτιρίων και υποδομών στην έδρα του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής στην Ispra, δεύτερον, της αποφάσεως να κατακυρωθεί η σύμβαση σε άλλον υποψήφιο και, τρίτον, της προκηρύξεως του διαγωνισμού και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Castiglioni Srl στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 55 της 19.2.2011.

Προσφυγή των Club Hotel Loutraki κλπ κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2013

(Υπόθεση T-57/13)

(2013/C 114/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Club Hotel Loutraki (Λουτράκι, Ελλάδα)· Vivere Entertainment AE (Αθήνα, Ελλάδα)· Theros International Gaming, Inc. (Πάτρα, Ελλάδα)· Elliniko Casino Kerkyras (Αθήνα, Ελλάδα)· Casino Rodos (Ρόδος, Ελλάδα) και Porto Carras AE (Άλιμος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής COMP F3/MC/erg*2012/127386, της 29ης Νοεμβρίου 2012, περί απορρίψεως της καταγγελίας την οποία κατέθεσαν οι προσφεύγουσες στις 4 Απριλίου 2012 όσον αφορά την προβαλλόμενη κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησαν οι ελληνικές αρχές υπέρ του κρατικού φορέα διοργάνωσης τυχερών παιχνιδιών (ΟΠΑΠ)
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά την παραβίαση του δικαιώματος ακροάσεως των προσφευγουσών, για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εφόσον η Επιτροπή παρέλειψε να κινηθεί την τυπική διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, και των άρθρων 6 και 20 του κανονισμού 659/1999, όπερ συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

— Η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 4 και επ. του κανονισμού, καθόσον διεξήγαγε κατ' ουσία τυπική διαδικασία έρευνας χωρίς να τηρήσει τις τυπικές προϋποθέσεις, οπότε στέρησε από τις προσφεύγουσες-καταγγέλλουσες, καθώς και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη, το δικαίωμά τους ακροάσεως.

— Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι παραβιάστηκαν το δικαίωμά τους συμμετοχής στην προκαταρκτική διαδικασία έρευνας.

Ο δεύτερος λόγος αφορά την αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και την προσβολή των δικαιωμάτων των προσφευγουσών περί χρηστής διοικήσεως, κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιστοίχως.

— Εφόσον δεν περιλαμβάνει όλα τα κρίσιμα οικονομικά αριθμητικά στοιχεία, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική της Επιτροπής ώστε να δώσει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να προσδιορίσουν τους λόγους για τους οποίους κρίθηκε ότι τα επίδικα μέτρα δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση. Οι παραλείψεις αυτές δεν δικαιολογούνται από την ανάγκη διατηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου.

— Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν επίσης τον απόρρητο χαρακτήρα των κρίσιμων οικονομικών μεγεθών.

Ο τρίτος λόγος αφορά την προσβολή του δικαιώματος των προσφευγουσών για αποτελεσματική δικαστική προστασία, για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 6 της ευρωπαϊκής συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ) και στο άρθρο 47 του Χάρτη των θεμελιωδών ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Για τους ίδιους λόγους με τους προβληθέντες στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, παραβιάστηκε το δικαίωμα των προσφευγουσών για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Οι προσφεύγουσες αντιμετωπίζουν δυσχέρειες για να στραφούν απευθείας κατά της βασιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, εφόσον ουδόλως έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν τη συλλογιστική της, η οποία βασίζεται απλώς σε οικονομικά στοιχεία τα οποία δεν έχουν ακόμα γνωστοποιηθεί.

Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο ως προς την αξιολόγηση του συμβατού της συμφωνίας VLT [περί ηλεκτρονικών παιγνιομηχανημάτων] και της προσθήκης της, και ως προς το συμπέρασμα ότι η εν λόγω συμφωνία και προσθήκη δεν παρέχουν κανένα οικονομικό πλεονέκτημα στον ΟΠΑΠ.

— Η χορήγηση οικονομικού πλεονεκτήματος, η οποία αποτελεί τυπική προϋπόθεση της υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως, πρέπει να εκτιμάται εντός χωριστής αγοράς και όχι μετά την από κοινού αξιολόγηση άλλων παρεμφερών μέτρων χορηγηθέντων στον ίδιο αποδέκτη αλλά σε άλλη αγορά, ανεξαρτήτως του αν τα μέτρα αυτά είναι παρεμφερή ή όχι. Σε αντίθετη περίπτωση, η προστασία του ανταγωνισμού είναι σαφώς ατελής.

— Εν πάση περιπτώσει, η αξιολόγηση αυτή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί επί μέτρων που πρέπει να εφαρμοσθούν κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών περιόδων.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Club Hotel Loutraki κλπ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/13)

(2013/C 114/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Club Hotel Loutraki (Λουτράκι, Ελλάδα)· Vivere Entertainment ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα)· Theros International Gaming, Inc. (Πάτρα, Ελλάδα)· Elliniko Casino Kerkiras (Αθήνα, Ελλάδα)· Casino Rodos (Ρόδος, Ελλάδα) και Porto Carras ΑΕ (Άλιμος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2012) 6777 τελικό, της 3ης Οκτωβρίου 2012, στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως SA 33988 (2011/N)·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά την παραβίαση του δικαιώματος ακροάσεως των προσφευγουσών, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εφόσον η Επιτροπή παρέλειψε να κινήσει την τυπική διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 4,

παράγραφος 4, και των άρθρων 6 και 20 του κανονισμού 659/1999, όπερ συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

— Η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 4 και επ. του κανονισμού, καθόσον διεξήγαγε κατ' ουσία τυπική διαδικασία έρευνας χωρίς να τηρήσει τις τυπικές προϋποθέσεις, οπότε στέρησε από τις προσφεύγουσες-καταγγέλλουσες, καθώς και από τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη, το δικαίωμα τους ακροάσεως.

Ο δεύτερος λόγος αφορά την αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και την προσβολή των δικαιωμάτων των προσφευγουσών περί χρηστής διοικήσεως, κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιστοίχως.

— Εφόσον δεν περιλαμβάνει όλα τα κρίσιμα οικονομικά αριθμητικά στοιχεία, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική της Επιτροπής ώστε να δώσει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να προσδιορίσουν τους λόγους για τους οποίους κρίθηκε ότι τα επίδικα μέτρα δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση. Οι παραλείψεις αυτές δεν δικαιολογούνται από την ανάγκη διατηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου.

— Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν επίσης τον απόρρητο χαρακτήρα των κρίσιμων οικονομικών μεγεθών.

Ο τρίτος λόγος αφορά την προσβολή του δικαιώματος των προσφευγουσών για αποτελεσματική δικαστική προστασία, για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 6 της ευρωπαϊκής συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ) και στο άρθρο 47 του Χάρτη των θεμελιωδών ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Για τους ίδιους λόγους με τους προβληθέντες στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, παραβιάστηκε το δικαίωμα των προσφευγουσών για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Οι προσφεύγουσες αντιμετωπίζουν δυσχέρειες για να στραφούν απευθείας κατά της βασιμότητας της προσβαλλόμενης αποφάσεως, εφόσον ουδώς έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν τη συλλογιστική της, η οποία βασίζεται απλώς σε οικονομικά στοιχεία τα οποία δεν έχουν ακόμα γνωστοποιηθεί.

Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο ως προς την αξιολόγηση του συμβατού της συμφωνίας VLT [περί ηλεκτρονικών παιγνιομηχανημάτων] και της προσθήκης της, και ως προς το συμπέρασμα ότι η εν λόγω συμφωνία και προσθήκη δεν παρέχουν κανένα οικονομικό πλεονέκτημα στον ΟΠΑΠ.

— Η χορήγηση οικονομικού πλεονεκτήματος, η οποία αποτελεί τυπική προϋπόθεση της υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως, πρέπει να εκτιμάται εντός χωριστής αγοράς και όχι μετά την από κοινού αξιολόγηση άλλων παρεμφερών μέτρων χορηγηθέντων στον ίδιο αποδέκτη αλλά σε άλλη αγορά, ανεξαρτήτως του αν τα μέτρα αυτά είναι παρεμφερή ή όχι. Σε αντίθετη περίπτωση, η προστασία του ανταγωνισμού είναι σαφώς ατελής.

— Εν πάση περιπτώσει, η αξιολόγηση αυτή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί επί μέτρων που πρέπει να εφαρμοσθούν κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών περιόδων.

τη νομοθεσία κάθε Ευρωπαϊκής χώρας, αλλά και από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια (επί παραδείγματι από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Ιανουαρίου 2013 η ΒΤ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) στις 3 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-45/12, ΒΤ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: ΒΤ (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: N. Visan, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 3ης Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-45/12·
- να κρίνει εκ νέου την υπόθεση και να δεχθεί την προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) της νυν ανααιρεσίουσας·
- να καταδικάσει την καθή-εναγομένη και νυν ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσης η ανααιρεσίουσα προβάλλει επτά λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση μιας από τις αρχές που διέπουν τη διοικητική διαδικασία, της αρχής της πρωτοβουλίας, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η προσφυγή δεν περιείχε νομικούς ισχυρισμούς, χωρίς να προβεί αυτεπαγγέλτως σε έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης πρωτοδικώς αποφάσεως, μη περιοριζόμενο στους λόγους που προέβαλε η ανααιρεσίουσα.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 6, πρώτο εδάφιο, και 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παραβίαση της αρχής του «δικαιώματος ένδικης προστασίας» και της αρχής του αμερολήπτου δικαστηρίου, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε την προσφυγή της ανααιρεσίουσας ως προδήλως απαράδεκτη, χωρίς να της παράσχει τη δυνατότητα να τη διορθώσει ή να τη συμπληρώσει, πράγμα το οποίο αποτελεί δικαίωμα προβλεπόμενο και αναγνωρισμένο από

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του «δικαιώματος ένδικης προστασίας», συνιστάμενη επίσης στο ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν δέχθηκε το δικαίωμα του εκπροσώπου της ανααιρεσίουσας να υποβάλει υπόμνημα απαντήσεως στο υπόμνημα αντικρούσεως της καθής, τούτο δε μολονότι η νυν ανααιρεσίουσα ζήτησε ρητώς τη δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων. Η μη παροχή του δικαιώματος αυτού (υποβολής υπομνήματος απαντήσεως) στέρησε από την ανααιρεσίουσα τη δυνατότητα να θεραπεύσει την πλημμέλεια την οποία προέβαλε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, τούτο δε σε χρόνο κατά τον οποίο η ανααιρεσίουσα δεν είχε πλέον τη δυνατότητα να ασκήσει νέα προσφυγή η οποία θα ήταν σύμφωνη με τις νομοθετικές επιταγές, δεδομένου ότι είχε παρέλθει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής (άρθρο 78 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης).

4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής που αφορά το δικαίωμα παραστάσεως στο δικαστήριο και παραβίαση της αρχής της δημοσιότητας της διαδικασίας, δεδομένου ότι δεν διεξήχθη δημόσια συζήτηση· η αρχή αυτή προβλέπεται στον Κανονισμό Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δίκαιης διαδικασίας, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν άκουσε τα επιχειρήματα της ανααιρεσίουσας όσον αφορά τον λόγο του απαραδέκτου της προσφυγής της (άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου).

6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εφάρμοσε στην πραγματικότητα έναν «κανόνα αποκρυστάλλωσης της διαδικασίας», κρίνοντας ότι η προσφυγή δεν περιείχε νομικούς ισχυρισμούς.

7) Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η καταδίκη της ανααιρεσίουσας στα δικαστικά έξοδα, ενώ το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν αποφάνθηκε επί της ουσίας της υποθέσεως, σε χρόνο κατά τον οποίο η ανααιρεσίουσα εξαρτάται πλέον από την κοινωνική πρόνοια λόγω των συνεπειών της λήξεως της συμβάσεώς της εργασίας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αντιβαίνει στο άρθρο 89, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατά το οποίο «σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης, το Δικαστήριο ΔΔ κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του».

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2013 — InterMune UK κ.λπ. κατά EMA

(Υπόθεση T-73/13)

(2013/C 114/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: InterMune UK Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)-InterMune, Inc. (Brisbane, Η.Π.Α.) και InterMune International AG (MuttENZ, Ελβετία) (εκπρόσωποι: I. Dodds-Smith και A. Williams, Solicitors, T. de la Mare, Barrister, και F. Campbell, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί δημοσιοποίησης ορισμένων στοιχείων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾, η οποία κοινοποιήθηκε από τον καθού στις προσφεύγουσες στις 15 Ιανουαρίου 2013, καθόσον η εν λόγω απόφαση αφορά τη δημοσιοποίηση στοιχείων τα οποία χορηγήθηκαν προηγουμένως από τις προσφεύγουσες στον καθού και στα οποία δεν επιτρέπεται ακόμη η ελεύθερη πρόσβαση και
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα και σε κάθε άλλη συναφή δαπάνη των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά το γεγονός ότι ο καθού δεν πρόβηκε ορθά στη στάθμιση την οποία υποχρεούται να διενεργήσει βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, δηλαδή να εκτιμήσει εάν πράγματι υπάρχει δημόσιο συμφέρον στη δημοσιοποίηση των επίμαχων στοιχείων που να υπερτερεί της ανάγκης να προστατευθούν τα εμπορικά συμφέροντα των προσφευγουσών έναντι της ουσιώδους ζημίας την οποία θα προκαλούσε η δημοσιοποίηση αυτή.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά το γεγονός ότι ο καθού δεν έλαβε υπόψη, ως όφειλε, άλλους σημαντικούς παράγοντες σχετικούς με την κατά νόμο απαιτούμενη στάθμιση, περιλαμβανομένων:

- των απαιτήσεων που θέτει η ισχύουσα για ειδικά ζητήματα νομοθεσία της Ένωσης (ιδίως ο κανονισμός (ΕΚ) 726/2004⁽²⁾, προεχόντως δε στο άρθρο 14, παράγραφος 11),
- των ερμηνευτικών υποχρεώσεων που υπέχουν δυνάμει του άρθρου 39, παράγραφος 3, της TRIPS (Συμφωνίας για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του

Εμπορίου) όλα τα θεσμικά όργανα της Ένωσης όταν ερμηνεύουν τη νομοθεσία της Ένωσης,

- των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην περιουσία και στην ιδιωτική ζωή, όπως αυτά προστατεύονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό το πρίσμα μίας προσεκτικής συνεκτιμήσεως όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών, ώστε να καταστεί δυνατή η εξέταση με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας, και
- του καθήκοντος να τηρεί τις κατευθυντήριες γραμμές και τους κανόνες που ο ίδιος έχει δημοσιεύσει όσον αφορά τη σημασία της προστασίας των εμπορικά εμπιστευτικών πληροφοριών.

- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά το γεγονός ότι εάν ο καθού είχε διενεργήσει ορθά την απαιτούμενη στάθμιση και είχε συνεκτιμήσει ορθά όλους τους σχετικούς παράγοντες, το μόνο σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας και/ή εύλογο συμπέρασμα θα ήταν ότι τα επίμαχα στοιχεία δεν θα έπρεπε να είχαν δημοσιοποιηθεί.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2013 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-93/13)

(2013/C 114/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο (εκπρόσωποι: K. Beal, QC, και E. Jenkinson)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 11ης Δεκεμβρίου 2012, που τροποποιεί την απόφαση ΕΚΤ/2007/7 σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις του TARGET2-EKT (ΕΚΤ/2012/31) (ΕΕ 2013 L 13, σ. 8),

— να ακυρώσει εν μέρει την κατευθυντήρια γραμμή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με το Διευρωπαϊκό Αυτοματοποιημένο Σύστημα Ταχείας Μεταφοράς Κεφαλαίων και Διακανονισμού σε Συνεχή Χρόνο (TARGET2) (ΕΚΤ/2012/27) (ΕΕ 2013 L 30, σ. 1), και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, το προσφεύγον προβάλλει επτά λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτον, ότι η ΕΚΤ ήταν αναρμόδια να εκδώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις ή ότι έπρεπε τουλάχιστον να έχει θεσπιστεί σχετική νομοθετική ρύθμιση, όπως κανονισμός, είτε από το Συμβούλιο είτε από την ίδια την ΕΚΤ.

2) Δεύτερον, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις επιβάλλουν είτε *de jure* είτε *de facto* στους οργανισμούς οι οποίοι λειτουργούν ως κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι σε χρηματοοικονομικές συναλλαγές (στο εξής: κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι) την υποχρέωση να έχουν την έδρα τους εντός της ευρωζώνης, εφόσον επιθυμούν να αναλαμβάνουν την εκκαθάριση ή τον διακανονισμό συναλλαγών που γίνονται σε ευρώ και η ημερήσια συναλλακτική τους κίνηση υπερβαίνει ορισμένα όρια. Ως πρόσθετο ή επικουρικό επιχείρημα, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι οι πράξεις αυτές περιορίζουν το είδος και/ή τον όγκο των υπηρεσιών ή των κεφαλαίων τα οποία μπορούν να ανατεθούν σε κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους που έχουν την έδρα τους σε κράτη μέλη εκτός της ευρωζώνης. Συγκεκριμένα, οι προσβαλλόμενες πράξεις αντιβαίνουν στα άρθρα 48, 56 και 63 ΣΛΕΕ, ή τουλάχιστον σε κάποια ή κάποιες από τις εν λόγω διατάξεις, καθόσον:

— οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι που είναι εγκατεστημένοι σε κράτη μέλη εκτός της ευρωζώνης, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, θα εξαναγκαστούν να μεταφέρουν τα διαχειριστικά και ελεγκτικά τους κέντρα σε κράτη μέλη τα οποία ανήκουν στην ευρωζώνη. Επίσης θα υποχρεωθούν να συσταθούν εκ νέου ως νομικά πρόσωπα αναγνωριζόμενα από το εθνικό δίκαιο άλλου κράτους μέλους·

— σε περίπτωση που αυτοί οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι δεν μεταφέρουν την έδρα τους, όπως απαιτείται, θα αποκλειστούν εξ ολοκλήρου από την πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές των κρατών μελών της ευρωζώνης ή δεν θα έχουν πρόσβαση με τους όρους που ισχύουν για κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους εγκατεστημένους στην επικράτεια των κρατών αυτών·

— οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι οι οποίοι έχουν την έδρα τους εκτός της ευρωζώνης θα αποκλειστούν ή δεν θα έχουν πρόσβαση με τους όρους που ισχύουν για τους εντός της ευρωζώνης κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους στα μέσα που παρέχει η ΕΚΤ ή οι Κεντρικές Τράπεζες των κρατών μελών της ευρωζώνης·

— ως εκ τούτου, η δυνατότητα τέτοιων κεντρικών αντισυμβαλλομένων να παρέχουν υπηρεσίες εκκαθάρισης ή διακανονισμού για συναλλαγές σε ευρώ σε πελάτες τους στην Ένωση θα περιοριστεί ή θα εξαλειφθεί.

3) Τρίτον, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι αντίθετες προς τα άρθρα 101 και/ή 102 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 106 ΣΛΕΕ και το άρθρο 13 ΣΕΕ, στο μέτρο που κατ' ουσίαν:

— επιβάλλουν τη διενέργεια του συνόλου των πράξεων εκκαθάρισης για συναλλαγές που γίνονται σε ευρώ και υπερβαίνουν ένα ελάχιστο όριο από κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους εγκατεστημένους σε κράτος μέλος της ευρωζώνης·

— επιβάλλουν στην ΕΚΤ και/ή στις Κεντρικές Τράπεζες των κρατών μελών της ευρωζώνης να μην παρέχουν αποθεματικά σε ευρώ σε κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι σε κράτη μέλη της ευρωζώνης, σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων που καθορίζονται στη σχετική απόφαση της ΕΚΤ.

4) Τέταρτον, ότι η υποχρέωση που επιβάλλεται στους εγκατεστημένους εκτός κρατών μελών της ευρωζώνης κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους να μεταβάλουν τη νομική προσωπικότητα και την έδρα τους συνιστά άμεση ή έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω εθνικότητας. Επίσης παραβιάζει την ισχύουσα στο δίκαιο της Ένωσης γενική αρχή της ισότητας, καθόσον οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι υπόκεινται σε διαφορετική μεταχείριση ανάλογα με το κράτος μέλος της εγκατάστασής τους χωρίς να συντρέχει αντικειμενικός λόγος προς τούτο.

5) Πέμπτον, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις αντιβαίνουν σε σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201, σ. 1).

6) Έκτον, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις αντιβαίνουν στα άρθρα II, XI, XVI και XVII της Γενικής Συμφωνίας Εμπορίου και Υπηρεσιών (GATS), ή τουλάχιστον, σε κάποια ή κάποιες από τις εν λόγω διατάξεις.

7) Έβδομον, ότι μπορεί να υποστηριχθεί, χωρίς το Ηνωμένο Βασίλειο να υποχρεούται να αποδείξει ότι δεν υφίσταται λόγος δημοσίου συμφέροντος ο οποίος να δικαιολογεί τους περιορισμούς αυτούς (δεδομένου ότι η ΕΚΤ φέρει το βάρος απόδειξης όσον αφορά τη δικαιολόγηση παρέκκλισης, εφόσον την επικαλεστεί), ότι οποιαδήποτε δικαιολόγηση προβάλλει τυχόν η ΕΚΤ στηριζόμενη σε εκτιμήσεις πολιτικής φύσης δεν μπορεί να είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι υφίστανται λιγότερο επαχθή μέσα για να διασφαλιστεί η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους εντός της Ένωσης αλλά εκτός της ευρωζώνης.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2013 ο Ιωάννης Ντούβας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-107/11, Ντούβας κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC)

(Υπόθεση T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Ιωάννης Ντούβας (Άγιος Στέφανος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Κόλιας, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (Στοκχόλμη, Σουηδία)

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσιών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-107/11, Ντούβας κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) η οποία απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως του ανααιρεσιόντος κατά της εκθέσεως του αξιολογήσεως για το έτος 2010 και τον καταδίκασε στο σύνολο των δικαστικών εξόδων,
- να ακυρώσει την πρωτοδικώς προσβληθείσα απόφαση,
- να καταδικάσει το αντίδικο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως ο ανααιρεσιών προβάλλει δεκατέσσερις λόγους αναίρεσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση κανόνα δικαίου σχετικού με το βάρος και τη διεξαγωγή της απόδειξης, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δέχτηκε το αίτημα του καθού πρωτοδικώς για παράταση της προθεσμίας καταθέσεως υπομνήματος αντίκρουσης στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας, παρά το γεγονός ότι το καθού πρωτοδικώς δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία των περιστάσεων που επικαλέστηκε προς δικαιολόγηση της παρατάσεως αυτής.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από ουσιώδη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η ημερομηνία κατά την οποία επιδόθηκε στο καθού πρωτοδικώς το εισαγωγικό δικόγραφο της πρωτόδικης διαδικασίας ήταν η 7η Νοεμβρίου 2011 και όχι η 4η Νοεμβρίου 2011.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ερμήνευσε και εκτίμησε εσφαλμένα τα έγγραφα της δικογραφίας τα οποία προσκόμισε ο προσφεύγων προς αντίκρουση των επιχειρημάτων που επικαλέστηκε το καθού πρωτοδικώς προκειμένου να στηρίξει το αίτημά του για παράταση της προθεσμίας καταθέσεως υπομνήματος αντικρούσεως στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης χαρακτήρισε ως «εξαιρετικές» τις περιστάσεις που επικαλέστηκε το καθού πρωτοδικώς προς στήριξη του αιτήματός του για παράταση της προθεσμίας καταθέσεως υπομνήματος αντικρούσεως στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από πλάνη περί την εκτίμηση και, επικουρικώς, περί τη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένα έκρινε ότι ο ανααιρεσιών δεν ζήτησε την έκδοση ερήμην αποφάσεως και, επικουρικώς, ότι τα επιχειρήματά του δεν συνιστούσαν αίτηση εκδόσεως ερήμην αποφάσεως.
- 6) Ο έκτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση των εγγράφων της δικογραφίας, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι δύο θέσεις εργασίας στο εσωτερικό των υπηρεσιών του καθού πρωτοδικώς ήταν σημαντικά διαφορετικές μεταξύ τους.
- 7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από εσφαλμένο καθορισμό του βάρους της απόδειξης, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε, λόγω ελλείψεως αποδεικτικών στοιχείων, το επιχειρήμα του ανααιρεσιόντος ότι συνέτρεχε σύγκρουση συμφερόντων ως προς τουλάχιστον ένα από τα μέλη της Επιτροπής Ίσης Εκπροσώπησης για τις Αξιολογήσεις που λειτουργεί στο εσωτερικό του καθού πρωτοδικώς, μολονότι το εισαγωγικό δικόγραφο της πρωτόδικης διαδικασίας περιείχε έγγραφα που συνιστούσαν τέτοια αποδεικτικά στοιχεία και στα οποία το καθού πρωτοδικώς είχε άμεση πρόσβαση· επικουρικώς, το Δικαστήριο ΔΔ παρέβη την υποχρέωση που υπέχει, ως διοικητικό δικαστήριο επιλαμβανόμενο εργατικής διαφοράς, να διατάσσει τα αναγκαία μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας προκειμένου να προσκομίζονται ενώπιόν του τέτοιας φύσεως έγγραφα. Επιπλέον, το Δικαστήριο ΔΔ ερμήνευσε εσφαλμένα τη νομική βάση του λόγου που επικαλέστηκε ο ανααιρεσιών καθώς και το άρθρο 9, παράγραφος 6, του κανόνα εφαρμογής υπ' αριθ. 20 σχετικά με τις αξιολογήσεις (στο εξής: κανόνας εφαρμογής), που εξέδωσε ο διευθυντής του ECDC στις 17 Απριλίου 2009.
- 8) Ο όγδοος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και μη εξέταση νομικού ισχυρισμού στηριζόμενου σε έλλειψη διαδικαστικών κανόνων λειτουργίας της Επιτροπής Ίσης Εκπροσώπησης για τις Αξιολογήσεις που λειτουργεί στο εσωτερικό του ECDC.
- 9) Ο ένατος λόγος αντλείται από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και, επικουρικώς, από εσφαλμένη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ατεκμηρίωτο το επιχειρήμα του ανααιρεσιόντος ότι η Επιτροπή Ίσης Εκπροσώπησης για τις Αξιολογήσεις που λειτουργεί στο εσωτερικό του ECDC παρέλειψε να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία, ως όφειλε δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανόνα εφαρμογής.
- 10) Ο δέκατος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση και, επικουρικώς, νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε επαρκή την αιτιολογία της γνώμης που εξέδωσε η Επιτροπή Ίσης Εκπροσώπησης για τις Αξιολογήσεις που λειτουργεί στο εσωτερικό του ECDC.
- 11) Ο ενδέκατος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία νομικού ισχυρισμού και, επικουρικώς, από εσφαλμένη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ερμήνευσε εσφαλμένα το επιχειρήμα που προέβαλε ο ανααιρεσιών περί ανεπαρκούς αιτιολογίας της γνώμης που εξέδωσε η Επιτροπή Ίσης Εκπροσώπησης για τις Αξιολογήσεις που λειτουργεί στο εσωτερικό του ECDC ως επιχειρήμα στηριζόμενο σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι η εν λόγω γνώμη είναι επαρκώς αιτιολογημένη.

- 12) Ο δωδέκατος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η επίμαχη έκθεση αξιολογήσεως δεν ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την αποτελεσματικότητα του αναιρεσειόντος σε σχέση με τον φόρτο του εργασίας.
- 13) Ο δέκατος τρίτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διαπίστωσε ότι τα επικριτικά σχόλια που περιλαμβάνει η επίμαχη έκθεση αξιολογήσεως για τον αναιρεσειόντα ανταποκρίνονταν προς την αρχή της αναλογικότητας, παρά το γεγονός ότι το καθού πρωτοδίκως ουδέποτε ενημέρωσε τον αναιρεσειόντα, κατά τη διάρκεια της περιόδου αξιολογήσεως, για την φερόμενη ως προβληματική συμπεριφορά του.
- 14) Ο δέκατος τέταρτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο κατά το οποίο το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι ο φόρτος εργασίας του αναιρεσειόντος ήταν λιγότερο σημαντικός από τον πραγματικό.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Toshiba κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-104/13)

(2013/C 114/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Toshiba Corp. (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: J. MacLennan, solicitor, J. Jourdan, A. Schulz και P. Berghe, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2012, στην υπόθεση COMP/39.437 — Σωλήνες για οθόνες τηλεοράσεων και ηλεκτρονικών υπολογιστών,
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2012, στην υπόθεση COMP/39.437 — Σωλήνες για οθόνες τηλεοράσεων και ηλεκτρονικών υπολογιστών,

— να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', της προσβαλλομένης αποφάσεως ή επικουρικός να μειώσει, όπως κρίνει πρόσφορο, το πρόστιμο,

— να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο η', της προσβαλλομένης αποφάσεως ή επικουρικός να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο η' στο μέτρο που δέχεται ότι η Toshiba ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ή επικουρικός να μειώσει, όπως κρίνει πρόσφορο, το πρόστιμο,

— να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο για την υπόθεση,

— να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η Toshiba Corporation ευθύνεται για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ κατά την περίοδο από τις 16 Μαΐου 2000 έως τις 11 Απριλίου 2002.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η Toshiba Corporation ευθύνεται για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ κατά την περίοδο από τις 12 Απριλίου 2002 έως τις 31 Μαρτίου 2003.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η Toshiba Corporation ευθύνεται για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ κατά την περίοδο από την 1η Απριλίου 2003 έως τις 12 Ιουνίου 2006.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η Toshiba Corporation ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τη συμμετοχή της Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. (στο εξής: MTPD) στην παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ κατά την περίοδο από την 1η Απριλίου 2003 έως τις 12 Ιουνίου 2006.
- 5) Ο πέμπτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός σε σχέση με τον τέταρτο λόγο, αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η MTPD ευθύνεται για συμμετοχή στην παράβαση κατά την περίοδο από την 1η Απριλίου 2003 έως τις 12 Ιουνίου 2006.
- 6) Ο έκτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη επιβολή προστίμου με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχεία ζ' και η', της προσβαλλομένης αποφάσεως ή επικουρικός από εσφαλμένο υπολογισμό των εν λόγω προστίμων.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2013 — VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-108/13)

(2013/C 114/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Ρωσία)· Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Ρωσία)· Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Ρωσία) και Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Ρωσία) (εκπρόσωποι: J. Bellis, F. Di Gianni και G. Corro, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1269/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 585/2012 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας, ύστερα από μερική ενδιάμεση επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009, καθόσον περιλαμβάνει στο πεδίο της έρευνας επανεξετάσεως τις πωλήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 23-33 του προσβαλλόμενου κανονισμού·
- συνεπεία της μερικής ακυρώσεως που ζητείται ανωτέρω, να διορθώσει τον συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στον όμιλο ΤΜΚ από 28,7 % σε 13,6 % και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε παρανόμως σε κριτήρια που δεν αναφέρονται στο γράμμα των οικείων τελωνειακών ρυθμίσεων, προκειμένου να καθορίσει την κατάταξη των σωλήνων για τους οποίους γίνεται λόγος στις παραγράφους 23-33 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι ειδικοί λόγοι επί των οποίων στηρίχθηκε το Συμβούλιο προκειμένου να κρίνει ότι οι σωλήνες για τους οποίους γίνεται λόγος στις παραγράφους 23-33 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν εμπίπτουν στον κωδικό 7304 59 10 της ΣΟ είναι εσφαλμένοι.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων περιστάσεων της υποθέσεως, το γεγονός και μόνο ότι οι σωλήνες για τους οποίους γίνεται λόγος στις παραγράφους 23-33 του προσβαλλόμενου κανονισμού χρησιμοποιήθηκαν στην πραγματικότητα για την κατασκευή σωλήνων άλλης μορφής και με διαφορετικό πάχος τοιχώματος αποδεικνύει ότι εμπίπτουν στον κωδικό 7304 59 10 της ΣΟ.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2013 η Maria Concetta Cerafogli κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-43/10, Cerafogli κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-114/13 P)

(2013/C 114/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- Κατά συνέπεια,·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 24ης Νοεμβρίου 2009, με την οποία απορρίφθηκαν οι ισχυρισμοί της ανααιρεσείουσας περί δυσμενούς διακρίσεως και προσβολής της αξιοπρέπειάς της λόγω της συμπεριφοράς των προϊσταμένων της και, εφόσον είναι απαραίτητο, να ακυρώσει την από 24 Μαρτίου 2010 απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η «ειδική διοικητική προσφυγή» που είχε ασκήσει,
- να δεχθεί τα αιτήματα που προέβαλε με τη διοικητική προσφυγή, συγκεκριμένα δε:
- να παύσει κάθε διάκριση και ηθική παρενόχληση την οποία τυχόν υφίσταται είτε λεκτικώς είτε στο πλαίσιο των καθηκόντων που της ανατίθενται και των συνθηκών υπό τις οποίες τα ασκεί καθήκοντά της,
- να ανακαλέσει γραπτώς ο κ. G. τις προσβλητικές και απειλητικές του δηλώσεις,
- εν πάση περιπτώσει, να αποκατασταθεί η υλική ζημία και να ικανοποιηθεί η ηθική βλάβη τις οποίες υπέστη και οι οποίες εκτιμώνται κατά δίκαιη κρίση (ex aequo et bono) σε 50 000 ευρώ (ηθική βλάβη) και 15 000 ευρώ (υλική ζημία),

- να υποχρεώσει την ΕΚΤ να προσκομίσει την πλήρη έκθεση της εσωτερικής διοικητικής έρευνας, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων αυτής και των πρακτικών των ακροάσεων. Επιπλέον, να υποχρεωθεί η ΕΚΤ να προσκομίσει όλη την αλληλογραφία μεταξύ, αφενός, της επιτροπής που διενήργησε την έρευνα και, αφετέρου, της εκτελεστικής επιτροπής και/ή του προέδρου της ΕΚΤ,
- να κλητευθεί ως μάρτυρας ο πρώην σύμβουλος της καθής πρωτοδικώς σε θέματα κοινωνικής φύσεως,
- να υποχρεώσει την καθής πρωτοδικώς να καταβάλει το σύνολο των εξόδων της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσως η ανααιρεσίουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παραμόρφωση του φακέλου της υποθέσεως, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, παράβαση του 20 του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001⁽¹⁾ και προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Στο πλαίσιο αυτό, η ανααιρεσίουσα προβάλλει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας, καθώς αποφάνθηκε ότι η ανααιρεσίουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί υποχρέωση της ΕΚΤ να σεβαστεί τα δικαιώματά της άμυνας. Συγκεκριμένα, η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά της αρωγής είχε σημαντική επίπτωση στα συμφέροντά της, επιπλέον δε η διαδικασία «κινήθηκε» κατά της ανααιρεσίουσας, σύμφωνα με τη νομολογία (Επιτροπή κατά Lisrestal). Δεδομένου ότι δεν της δόθηκε η δυνατότητα να λάβει γνώση του φακέλου, η ανααιρεσίουσα δεν ήταν σε θέση να υπερασπιστεί τα δικαιώματά της ενώπιον των δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που συνιστά προσβολή του δικαιώματός της σε αποτελεσματική έννομη προστασία.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει ο δικαστής. Στο πλαίσιο αυτό, η ανααιρεσίουσα ζήτησε από το Δικαστήριο ΔΔ να υποχρεώσει την ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 55 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ΔΔ, τον φάκελο της έρευνας, περιλαμβανομένων παραρτημάτων της εκθέσεως έρευνας και των πρακτικών των ακροάσεων. Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθησαν τα συγκεκριμένα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, πράγμα που συνιστά προσβολή του δικαιώματος της ανααιρεσίουσας σε αποτελεσματική έννομη προστασία και παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει ο δικαστής.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της εντολής της επιτροπής που διενήργησε την έρευνα και του καθήκοντος αρωγής, δεδομένου ότι τόσο τα πορίσματα της έρευνας όσο και τα πορίσματα του ελέγχου του Δικαστηρίου ΔΔ είναι ιδιαίτερα περιορισμένα, καθώς διαπιστώνεται μόνον ότι υπήρξαν συνάδελφοι οι οποίοι ανέφεραν αρνητικές κρίσεις για την ανααιρεσίουσα και την εργασία της. Τούτο, όμως, δεν ανταποκρίνεται στο αντικείμενο του αιτήματος αρωγής της ανααιρεσίουσας –ούτε, συνεπώς, στην εντολή της επιτροπής που διενήργησε την έρευνα–, που ήταν η αξιολόγηση των διαπιστώσεων των σε βάρος της επικρίσεων. Περαιτέρω, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθη υπόψη ότι η αδικία σε βάρος της ανααιρεσίουσας, ιδίως το γεγονός ότι η ανααιρεσίουσα δεν είχε ενημερωθεί για τις σε βάρος της επικρίσεις, με συνέπεια να περιέλθει σε δυσχερή θέση, καθώς η φήμη της είχε πληγεί και δεν είχε τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό της.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 5, της διοικητικής εγκυκλίου 1/2006 του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ της 21ης Μαρτίου 2006, σχετικά με εσωτερικές διοικητικές έρευνες, καθώς με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό ότι μόνον ο αρμόδιος για την έρευνα μπορεί να λάβει γνώση της εκθέσεως έρευνας και το σύνολο του φακέλου της έρευνας.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει ο δικαστής, δεδομένου ότι ο ορισμός της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως που περιλαμβάνεται στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν συμπίπτει με τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου. Επομένως, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη όσον αφορά την εξέταση της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001 L 8, σ. 1)

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2013 — Dennekamp κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-115/13)

(2013/C 114/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και T. Oeyen, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου με ημερομηνία 11 Δεκεμβρίου 2012 με την οποία δεν του επιτράπη η πρόσβαση (i) σε όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει ποια από τα εν ενεργεία μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχουν υπαχθεί στο σύστημα επικουρικών συντάξεων (στο εξής: σύστημα συντάξεων), (ii) σε κατάλογο των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που συμμετείχαν στο σύστημα συντάξεων μετά τον Σεπτέμβριο του 2005 και (iii) κατάλογο των προσώπων που συμμετέχουν στο σύστημα συντάξεων για τα οποία το Κοινοβούλιο καταβάλλει μηνιαία εισφορά. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 12 Δεκεμβρίου 2012 με έγγραφο που έχει καταχωριστεί με τα στοιχεία A(2012)13180 και
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων των τυχόν παρεμβαίνόντων.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 11 και 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 ⁽²⁾, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζει αδικαιολόγητα το πεδίο του δικαιώματος λήψεως και μεταδόσεως πληροφοριών που κατοχυρώνει το άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του δικαιώματος προσβάσεως σε επίσημα έγγραφα που κατοχυρώνει το άρθρο 42 του Χάρτη, ερμηνεύοντας εσφαλμένα το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001, δεδομένου ότι:
 - πρώτον, το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι ο προσφεύγων δεν προέβαλε ρητούς και θεμιτούς λόγους από τους οποίους να προκύπτει ότι ήταν αναγκαία η διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων, που περιέχουν τα ζητηθέντα έγγραφα·
 - δεύτερον, το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι πληροφορίες σχετικά με την υπαγωγή στο σύστημα συντάξεων ανήκουν στην ιδιωτική σφαίρα των συγκεκριμένων μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
 - τρίτον, το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το θεμιτό συμφέρον των συγκεκριμένων μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπερέχει της αναγκαιότητας διαβίβασης των δεδομένων.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Κοινοβούλιο, συνεπεία της πλάνης του περί το δίκαιο, δεν τήρησε την υποχρέωσή του περί επαρκούς και κατάλληλης αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης απόφασεως, παραβαίνοντας έτσι την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001 L 8, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-125/13)

(2013/C 114/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2012) 9448 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, η οποία κοινοποιήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου και αφορά τις αυξήσεις κεφαλαίου στις οποίες προέβη η εταιρία SEA SpA υπέρ της εταιρίας SEA Handling SpA,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Στην προκειμένη υπόθεση το προσφεύγον κράτος προσβάλλει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία το όργανο αυτό έκρινε ότι τα μέτρα που εφάρμοσε η εταιρία SEA SpA, η οποία έχει τη διαχείριση των αερολιμένων του Μιλάνου Malpensa και Linate, υπέρ της θυγατρικής της εταιρίας SEA Handling SpA, της εταιρίας παροχής υπηρεσιών επίγειας εξυπηρέτησης στους αερολιμένες αυτούς, και τα οποία συνίστανται κυρίως σε επανειλημμένες εισφορές κεφαλαίων, με σκοπό την κάλυψη των ζημιών χρήσης της θυγατρικής της, συνιστούν κρατική ενίσχυση που είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της ασφάλειας δικαίου.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της ασφάλειας δικαίου, καθόσον οι αποδέκτες της είχαν δικαιολογημένα την πεποίθηση ότι τα επίμαχα μέτρα ήταν νόμιμα, πεποίθηση που είχαν σχηματίσει τόσο λόγω της υπερβολικά μακράς διάρκειας της όλης διαδικασίας, και κυρίως της προκαταρκτικής έρευνας, όσο και λόγω του περίπλοκου χαρακτήρα των αποφάσεων που λάμβανε και των απόψεων που εξέφραζε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής.

2) Δεύτερος λόγος: παράβαση ουσιώδους τύπου, εν προκειμένω προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και πλημμελής έρευνα.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επ' αυτού ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα ακρόασης και τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερόμενων μερών, καθόσον η

έρευνα της Επιτροπής επεκτάθηκε για να καλύψει χρονικό διάστημα που δεν καλυπτόταν από την απόφαση για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

3) Τρίτος λόγος: παράβαση των άρθρων 107 και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και παραποίηση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και πλημμελής αιτιολόγηση της δυνατότητας καταλογισμού των επίμαχων μέτρων στις δημόσιες αρχές.

— Κατά την προσφεύγουσα κυβέρνηση, η προσβαλλόμενη απόφαση κακώς καταλογίζει τα επίμαχα μέτρα στις δημόσιες αρχές και, εν πάση περιπτώσει, δεν παρέχει συναφώς καμία επαρκή απόδειξη ούτε παραθέτει επαρκή αιτιολογία.

4) Τέταρτος λόγος: παράβαση των άρθρων 107 και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και παραποίηση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και πλημμελής αιτιολόγηση της δυνατότητας καταλογισμού των επίμαχων μέτρων στις δημόσιες αρχές.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επ' αυτού ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κακώς χαρακτηρίζει τη συμπεριφορά της SEA μη σύμφωνη με το κριτήριο του συνετού επιχειρηματία που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, εν πάση περιπτώσει, δεν παρέχει συναφώς καμία επαρκή απόδειξη ούτε παραθέτει επαρκή αιτιολογία.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση F-124/10) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Καθήκον αρωγής — Άρθρο 12α του ΚΥΚ — Ηθική παρενόχληση — Διοικητική έρευνα)

(2013/C 114/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βασιλική Λαμπίρη (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Arsène και L. Camarena Januzec, επικουρούμενοι από τους M. Troncoso Ferrer και F.-M. Hislaire, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως να μη δοθεί συνέχεια στη διαδικασία διοικητικής έρευνας που κινήθηκε κατόπιν της καταγγελίας της προσφεύγουσας για ηθική παρενόχληση

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2010 του Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Β. Λαμπίρη.

⁽¹⁾ EE C 63 της 26.2.2011, σ. 34.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — Bojč Golob κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-74/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Καταγγελία της συμβάσεως)

(2013/C 114/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aleksandra Bojč Golob (Domžale, Σλοβενία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και D. Martin)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΑΣΣ για την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου της προσφεύγουσας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η A. Bojč Golob φέρει τα δικαστικά έξοδα της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 290 της 1.10.11, σ. 20.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-113/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής κατατεθέν με τηλεομοιοτυπία εντός της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής — Ιδιόχειρη υπογραφή του δικηγόρου διαφορετική από εκείνη την οποία φέρει το πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής που εστάλη ταχυδρομικώς — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Προδήλωσά παράδεκτο)

(2013/C 114/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος να του καταβληθούν οι καθυστερούμενες αποδοχές του Αυγούστου 2010

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο *L. Marcuccio* φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 25 της 28.1.12, σ. 69.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Ιανουαρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-7/13)

(2013/C 114/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: E. Voigelot, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως κατά της απόφασης που ελήφθη προς απάντηση στην αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ο οποίος είναι τοποθετημένος στην Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Antananarivo, Μαδαγασκάρη, με αντικείμενο την αποζημίωσή του για τις δυσκολίες που αντιμετώπισε κατά την εγκατάστασή του στην εν λόγω πόλη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση που ελήφθη από προϊστάμενο μονάδας της Γενικής Διευθύνσεως Ανθρώπινων Πόρων και Ασφάλειας, με αντικείμενο την «αίτηση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — 0/867/11 για αποζημίωση λόγω των δυσκολιών που αντιμετώπισατε κατά την εγκατάστασή σας στο Antananarivo», και σύμφωνα με την οποία η αίτηση αυτή απορρίπτεται με την αιτιολογία ότι «οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για μια τέτοια αποζημίωση λόγω της ηθικής και ψυχικής βλάβης» δεν πληρούνται καθόσον από τα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι «η Αντιπροσωπεία κατέβαλε κάθε προσπάθεια για την επίλυση των ανακουψάντων προβλημάτων, εκτελώντας συμπληρωματικές εργασίες στην αρχική κατοικία και προτεινόντάς σας, κατά την εκτέλεση των εργασιών αυτών, εναλλακτικές δυνατότητες στεγάσεως»
- να ακυρώσει την απάντηση στη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος, σύμφωνα με την οποία η ΑΔΑ απορρίπτει τη διοικητική ένσταση με την αιτιολογία ότι (i) «στην

προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να προσαφθεί στη διοίκηση κανένα υπηρεσιακό πταίσμα ή παράνομη συμπεριφορά», (ii) ότι ο προσφεύγων-ενάγων «ουδόλως απέδειξε την υποτιθέμενη ηθική και ψυχική βλάβη του» και (iii) ότι «η αμφισβητούμενη απόφαση υπογράμμισε τις αποδείξεις της καλής θέλησως της διοικήσεως έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος» και, «κατά πάγια νομολογία, τυχόν έλλειψη αιτιολογίας μπορεί να θεραπευθεί με την παροχή κατάλληλης αιτιολογίας κατά το στάδιο της απαντήσεως στη διοικητική ένσταση», πράγμα το οποίο συνέβη εν προκειμένω·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει, προς ικανοποίηση της ηθικής και ψυχικής βλάβης του προσφεύγοντος-ενάγοντος, κατά προσωρινή εκτίμηση και υπό την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης, ποσό 30 000 ευρώ·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-18/13)

(2013/C 114/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί υπολογισμού βάσει των νέων ΓΕΔ των αναγνωριζόμενων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί πριν την ανάληψη υπηρεσίας.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2012 περί υπολογισμού των αναγνωριζόμενων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει πριν αναλάβει υπηρεσία στην Επιτροπή·
- καθόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική του ένσταση με την οποία ζήτησε την εφαρμογή των ΓΕΔ και των αναλογιστικών ισοδυνάμων που ίσχυαν κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του για μεταφορά των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Φεβρουαρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-20/13)

(2013/C 114/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας της καθυστερημένης κατάρτισεως των εκθέσεων του αξιολογήσεως σχετικά με τα έτη 2008 και 2009.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί απορρίψεως σιωπηρώς της από 13 Ιανουαρίου 2012 αιτήσεώς του,
- εφόσον είναι αναγκαίο, να απορρίψει την από 20 Νοεμβρίου 2012 απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων στις 24 Ιουλίου 2012,
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό, καθοριζόμενο ex aequo et bono και

προσωρινώς σε 1 ευρώ ως αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη και σε ένα ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Φεβρουαρίου 2013 — Kimman κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-16/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 12.5.12, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — M κατά EMA(Υπόθεση F-47/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 227 της 28.7.2012, σ. 37.

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

